

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1967 ஜூலை ?]

போலீஸார் புலன் விசாரணை செய்து வருவதாகவும், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஸ்ரீ எப். வி. அருள் தீ விபத்து குறித்து கேட்டதற்குப் பதிலளிக்கையில் கூறினார்."

என்று அந்தப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது.

அதே 'தினமணி' பத்திரிகையில், அதை தேதியில், போலீஸ் கமிஷனர் பேட்டியளித்ததைக் குறித்த செய்தியும் வந்திருக்கிறது.

"சாதாரணமாக ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் தீ விபத்துக்கள் அதிகமாக இருப்பது வழக்கம். ஜூன் மாதத்தில் 47 தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டன. சென்ற ஆண்டு ஜூன் மாதம் 67 விபத்துக்கள் ஏற்பட்டன. சென்ற ஆண்டு ஜூலையில் 30 விபத்துக்கள் ஏற்பட்டன. இவ்வாண்டு ஜூலையில் இதுவரையில் 16 விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன."

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்ப் பத்திரிகையில் '16' என்று இருக்கிறது. ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் '20' என்று இருக்கிறது. நேற்று மாத்திரம் பத்து விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்பொழுது முப்பது சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இன்றைய பத்திரிகையைப் பார்த்தால், இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்? இதுவரையில் தொடர்ந்து இதுபோன்று முப்பது சம்பவங்கள் ஏற்பட்டதே கிடையாது. ஆகவே, இது சதித் திட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் நடந்திருக்கிறதே தவிர, மற்றப்படி இது ஏதோ எதிர்பாராத விதத்தில் ஏற்பட்டதாகக் கூறிவிட முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவேதான், இந்த உரிமைப் பிரச்சினையை நான் கிளப்பு கின்றேன். இதை உரிமைக் குழுவிற்கு விடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member Mr. V. K. Kothandaraman gave me copies of the issues in which the alleged statement by Mr. Singaravelu, Commissioner of Police, has appeared. There is absolutely no doubt that it is at variance with the statement made by the Inspector-General of Police. This alleged statement has been made at a time when there is high tension prevailing in the City and when the matter is under discussion in the Assembly. It is supposed that the Commissioner made the statement at a press conference. I would like to know from the Government whether this particular Police officer has been authorised to hold press conferences. I would say that dealing with the Press is an intricate matter which should be dealt with by persons who know what Press freedom means and who know the rules and rights of the Assembly. Even if this officer is endowed with power to hold press conferences, is he authorised to state merely facts or is he allowed to travel beyond facts and give his own opinions which are at variance with the opinion of the Inspector General of Police? I would get these matters clarified by the Government and I will give a ruling on this matter on Tuesday, the 11th July, 1967.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அலுவல் அட்டவணையில் கண்டுள்ள அலுவலுக்கு இப்பொழுது வருவோம்.

1967 ஜூலை 7]

4. 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு —தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் XXV—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள்,

ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன். 65019

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன் :

“கோரிக்கை எண் XXV—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,57,25,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினரின் பிள்ளைகளுக்கு அவர்களது குடும்ப வருவாயை மனதிற்கொள்ளாமல் அனை வருக்கும் கல்விச் சலுகை அளிப்பதுபற்றி விவாதிக்க கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன் :

“கோரிக்கை எண் XXV—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,57,25,800-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குக் கல்லூரிகளில் அதிகமான உபகாரச் சம்பளச் சலுகை கொடுப்பதுபற்றி விவாதிக்க கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன் :

“கோரிக்கை எண் XXV—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,57,25,800-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, எல்லா அரிசனப் பகுதிகளிலும், வீடில்லாத குடும்பங்களைக் கணக்கெடுத்து, உடனே வீட்டு மனை வழங்க வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல, கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன் :

“கோரிக்கை எண் VXX—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 6,57,25,800-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. செ. பரலகப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, வீட்டு மனையில்லாத அரிசனங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்தில் வீட்டு மனை வழங்கும் திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்க, கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன் :

“கோரிக்கை எண் XXV—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,57,25,800-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.” வேண்டும்.”

[1967 ஜூலை 7]

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, குடி தண்ணீர் வீடு கட்டும் திட்டம் போன்ற வசதிகளைப் பற்றி விவாதிக்க, கீழ்க் கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன்:

“கோரிக்கை எண் XXV—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 6,57,25,800-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, சர்க்காருக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்களில் குடியிருக்கும் அரிசனங் களுக்குக் குடியிருந்துவரும் மனைகளைச் சொந்தமாக்குவது பற்றி விவாதிக்க, கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழி கின்றேன்:

கோரிக்கை எண் XXV—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள் ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 6,57,25,800-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, அரிசன மக்க ளுக்குக் குடியிருப்பு மனைகளைச் சொந்தமாக்க, கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன்.

கோரிக்கை எண் XXV—ஆதிவாசிகள் அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 6,57,25,800-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

*மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசனங்கள் பழங்குடி மக்கள், பின்தங்கிய ஏனைய வகுப்பினர் நலனுக்காக 1967-68-ஆம் ஆண்டிற்கான மானியத்திற்காக ரூ. 6,57,25,800, இருபத்தைந்தாம் எண்ணுள்ள மானியக் கோரிக்கையின் கீழ்—அதற்கு வழங்க வேண்டும் என்று நான் கோரிக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையின் முழு விவரம் அடங்கிய மறிக்கை ஏற்கனவே இந்தப் பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலுள்ள சில முக்கிய விஷயங்களை மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளோருடைய முன்னேற்றத்திற்கு முக்கிய காரணமான கல்விக்கென இந்த மானியத்தில் பெரும் பகுதியாக ரூ. 485.91 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணம் பள்ளி கட்டணங்கள், வீடுகள் செலவு, உணவுச் செலவு, புத்தகங்களின் விலை முதலிய சலுகைகளுக்காக உபயோகிக்கப்படும். இதில் படிப்பு உதவித் தொகைக்கு மட்டும் ரூ. 169.19 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. தேவையை உத்தேசித்து வேண்டுமானால் கூடுதல் தொகை ஒதுக்கப்படும். இங்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற வருடம் வரையில் ரூ. 1,500 ஆக இருந்த உதவித்தொகை வழங்குவதற்குப் பேரளவு வருமான வரம்பு இவ்வருடம் ரூ. 2,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் கூடுதல் மாணவர்கள் நன்மையடைவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

1967 ஜூலை 7] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள் இவர்களுடைய மெட்ரித் மேற் படிப்பு உதவித் தொகை பூராவும் மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. ஆனால், பொருளாதார வகையில் பின்னிலையில் உள்ள ஏனையோருக்கு ரூ. 14.8 லட்சம்தான் மத்திய அரசு தருகிறது. இது போதவில்லையாதலால் மேலும் பத்து லட்ச ரூபாயாவது தர வேண்டுமென்று மத்திய அரசை மாநில அரசு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இது கிடைக்குமானால், இன்னும் அதிகப்படியாக மேற் படி உதவித் தொகை மாணவ மாணவியருக்கு வழங்க முடியும்.

தற்பொழுது அரிசனங்களுக்கு 830 பள்ளிகளும் பழங்குடி மக்களுக்கு 58 பள்ளிகளும், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்கு, 270 பள்ளிகளும் உள்ளன. நடப்பு ஆண்டில் சேலம் மாவட்டம் கருமான் துறையிலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் குடியர்லத்தூர், கூடலூர்களிலும் பழங்குடி மக்களுக்காகப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்துவதென்றும், சேலம் மாவட்டம் வாழவந்தியில் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளியையும் நீலகிரி மாவட்டம் எல்மனாவிலுள்ள பழங்குடி மக்கள் தொடக்கப் பள்ளியையும், மதுரை மாவட்டம் பெரும்பாளையிலுள்ள பழங்குடி மக்கள் தங்கிப் பயிலும் பள்ளியையும் அவர்களுக்கான உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளாக மாற்ற அரசு உத்தரவளித்திருக்கிறது. மதுரை மாவட்டம் ராசத்தாலிலுள்ள கள்ளர் உயர் தொடக்கப் பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாகவும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் அஜீர் நகர் குடியேற்றத் திலுள்ள உயர் தொடக்கப் பள்ளியை உயர் நிலைப்பள்ளியாகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் செங்கல்பட்டு மாவட்டம் ரெட் ஹில்ஸ் அருகிலுள்ள வடகரையில் உள்ள அரிசன உயர் தொடக்கப் பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக்கியும் உள்ளது. இதனால் நூற்றுக் கணக்கான மாணவர்கள் நன்மையடைந்துள்ளனர்.

நடப்பு ஆண்டில் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஒன்றும், சேலம் மாவட்டத்தில் மூன்றும் ஆக நான்கு அரிசன நலப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்கள் கட்டத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாண்டில் அரிசன மாணவர்களுக்காக 12 விடுதிகளும், பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்கு மதுரை மாவட்டத்தில் ஒன்றும், பின்தங்கிய வகுப்பினருக்காக தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒன்றுமாக 14 விடுதிகள் புதிதாகத் திறக்கப்படும்.

வீட்டு மனைகள் கொடுப்பதற்காக இவ்வாண்டில் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள விபரங்கள் அறிக்கையில் 10-வது பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்காக ரூ. 125 மதிப்புள்ள கட்டிடப் பொருள்களும், ரூ. 25 ரொக்கமும் அளிக்கப்படும்.

வீட்டு மனைகளில் இதுவரையில் கட்டப்படாதிருக்கும் 84,660 மனைகளில் வீடு கட்டும் திட்டம் ஒன்றை அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது. இதன்படி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் குறைந்தது 1000 வீடுகளாவது ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கட்ட வேண்டுமென்று அரசு

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து] [1967 ஜூலை 7]

விரும்புகிறது. வீட்டு மனைகளை வழங்குவதில் ஒரு புது நோக்கம் அரசு ஏற்படுத்த உத்தேசித்திருக்கிறது. வீட்டு மனைகள் வழங்கப் பெற்றுள்ளவர்கள் அவற்றை உடனடியாகப் பயன்படுத்துவதில்லை, மனைகளைத் தாங்களே பயன்படுத்திக் கொள்வதில்லை என்பன போன்ற புகார்கள் அரசின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளதால். மனைகளை ஒப்படைச் செய்வது குறித்த நிபந்தனைகளைக் கண்டிப்பாகச் செயல்படுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள உத்தரவிடப் பட்டுள்ளது.

மேலும், புறம்போக்கு நிலங்களில் பல்லாண்டுகளாகக் குடிசை கட்டிக் குடியிருக்கும் அரிசன மக்களின் அவதியைப் போக்குவதற் கென 1960-ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் புறம்போக்கு நிலங்களில் குடி யேறியிருக்கும் மனைகளில் எவ்விதத்திலும் ஆட்சேபணையில்லாத வற்றை ஒதுக்குவது குறித்து அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

மற்றும் குடிநீர்க் கிணறுகள், பாதைகள், மின்வசதி வழங்குதல் போன்றவைகளுக்கும் அரசு வேண்டிய தொகை ஒதுக்கியுள்ளது. வேளாண்மைத் துறையிலும் தொழில் துறைகளிலும் அரசினர் பல சலுகைகள் வழங்குகின்றனர். இவற்றிற்காக நடப்பு ஆண்டில் கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்டோர் ஆகியோர்களுக்காக நடத்தப்படும் தொழில் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 9.57 லட்சமும், பால் வழங்கும் சலுகைகளுக்கு ரூ. 3 லட்சமும் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலக்குடியேற்ற சங்கங்களுக்கென ரூ. 2 லட்சமும் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

திண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தை வெகு தீவிரமாகச் செயல் படுத்த அரசு எண்ணியுள்ளது. திண்டாமை ஒழிப்பை வெற்றிகரமாகச் செய்வதில் அரசுடன் முழுமனதுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று நான் சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள் யாவரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கலப்புத் திருமணங்களைச் செய்து கொள்ளும் மணமக்களைப் பாராட்டும் திட்டத்திற்காக ரூ. 10,000 ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டம் அரிசன நலத் துறையின்கீழ் செயல்படுமென நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

துப்புரவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களுக்குள்ள தொல்லைகளைக் குறைப்பதற்காக மேல்கானிக் குழுவின் யோசனையை அமல் நடத்துவதற்காக ஒரு திட்டம் வகுக்கும்படி அரசு பொதுச் சுகாதாரத் துறை நெறியாளரைக் கேட்டிருக்கிறது. இத்திட்டத் தின்படி புதைச்சாக்கடை உள்ள இடங்களில் நீரடிக் கழிப்பிடங்கள் கட்டுவதன் மூலமாகவும், புதைச் சாக்கடை இல்லாத இடங்களில் நச்சுத்தடை மலக் குழிகள் கட்டுவதன் மூலமாகவும் மலத்தை அகற்றி எடுத்துச் செல்லும் தீய வழக்கத்தை அகற்ற முடியும்.

இயங்கும் மருத்துவ மனைத்திட்டம் மிகவும் பயனுள்ள திட்டமாதலால், இதை மேலும் விரிவுபடுத்த அரசு விரும்புகிறது.

1967 ஜூலை 7] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

பழங்குடி மக்கள் நலனுக்காக தற்பொழுது சேலம் மாவட்டத்தில் ஏர்க்காட்டில் ஒன்றும், கொல்லிமலையில் ஒன்றும் ஆக இரண்டு வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாண்டில் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள கல்ராயன் குன்றில் ஒரு புதிய வட்டாரம் நிறுவப்படும். இம்மூன்று வட்டாரங்களுக்கென்று ரூ. 5 லட்சம் செலவாகும்.

அரிசன நலத்துறையில் அரசினருக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கெனப் பல குழுக்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் மாநிலப் பழங்குடி மக்கள் ஆலோசனைக் குழு, மாநில அரிசன நலக் குழு, மாநிலப் பின்னிலை வகுப்பினர் ஆலோசனைக் குழு, இவைகள் சமீபத்தில் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்குழுக்கள் நான்கு தினங்களுக்கு ஒருமுறை கூட தங்கள் கருத்துக்களை அரசுக்கு எடுத்துரைக்கும்.

சபைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையிலுள்ள சில முக்கிய விஷயங்களை மட்டிலும் நான் இங்கு எடுத்துக் கூறினேன். இனி இந்த மானியக் கோரிக்கையை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். கருப்பையா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன நலத்துறை மானியக் கோரிக்கை மீது எங்கள் கட்சியினர் கொண்டுவந்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் பேச முற்படுகிறேன். போதுவாக, பெரும்பகுதி பின்தங்கிய வகுப்பினர் வசிக்கக்கூடிய பகுதிகளிலும், அரிசன மக்கள் வசிக்கக் கூடிய பகுதிகளிலும் மின்சார அமைப்புகளும், மற்றச் சுகதாரத் தேவைகளும் நன்கு கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் இருக்கின்ற பகுதிகள் மிகவும் நெருக்கமாகவும், அங்கு வண்டிகளோ வாகனங்களோ போக முடியாத நிலையில் நெருக்கமாக அமைந்துள்ளது. இந்த அரசு, அப்பகுதிகளில் எல்லாம் நல்ல ரோடுகள் அமைத்து, வண்டிகள், லாரிகள் முதலிய போக்குவரத்துக்குத் தடையில்லாமல் நல்ல வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். இப்போது சென்னையிலே நடைபெறுகின்ற தீ விபத்தைப் பார்க்கும் போது இதுதான் நினைவிற்கு வருகின்றது.

எங்கள் பகுதியிலுள்ள கிராமங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவைகள் எல்லாம் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையிலேதான் உள்ளன. அந்தக் கிராமங்களில் உள்ள வீடுகள் மிகவும் நெருக்கமாக அமைந்திருப்பதால், பாதைகள் சரியாக இல்லை. வண்டிகள் போக்குவரத்துக்குத் தடையாக இருக்கின்றன. அரசு இம்மாதிரியான கிராமங்களில் எல்லாம் கவனம் செலுத்தி, குறிப்பாக ஆதிதிராவிட மக்கள் வாழ்கின்ற இடங்களில் கவனம் செலுத்தி, தெருக்கள் அகலமாகவும், வீடுகள் தனித்தனியாகவும் இனிமேலாகிலும் கட்ட, தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அவஸ்தை ஏற்படக்கூடிய தீ போன்ற விபத்துக்களிலிருந்து வீடுகள் பாதுகாக்கப்படும், மக்கள் பாதுகாக்கப்படுவார்கள் என்று உங்களிடையே கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ஆர். கருப்பையா]

[1967 ஜூலை 7]

அடுத்தபடியாக வீட்டு மனை வழங்குகின்ற முறையிலே இப்போது இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கிற ஒரு முறை சிறப்பானதாகும். பின்தங்கிய எந்த வகுப்பைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும்—வீட்டு வசதி இல்லாதவர்களாக இருந்தால், ஜாதி முறை பார்க்காமல் எல்லோருக்குமே இந்த வீட்டு மனை வழங்குவதை இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். பொது மக்கள்—குறிப்பாக கிராமப் பகுதியிலுள்ள மக்களில் பலர் வீட்டு வசதியின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். வீட்டு மனை வழங்குகின்ற முறை பிற்பட்ட வகுப்பினர் எல்லோருக்குமே கொடுக்கப்பட வேண்டும். அரிசன மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வீட்டு மனைகள் கட்டப் படாமல் அவைகள் மனைகளாகவே இருக்கின்றன; வீடாகக் கட்டப் படவில்லை. அவர்கள் தாங்களாகவே வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் இயன்ற அளவு அவர்களுக்கு கடனாகவோ, மானியத் தொகையாகவோ பணம் கொடுத்து ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

அரிசன காலனிக்கு, அரிசன மக்களுக்காக ரேடியோ வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். தற்போது ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒன்று தரப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலுள்ள அரிசன காலனி ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொன்று தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும், அரிசனங்களில் பெரும்பாலோர் குடிநீர் வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எங்களுடைய தொகுதியான அயிரியலூர் வட்டாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சுமார் பத்துப் பதினைந்து கிராமங்களில் குடிநீர் வசதி இல்லை. அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மழை பெய்து ஏரியிலே தண்ணீர் வந்தால்தான் குடி தண்ணீர் கிடைக்கிறது. தவிர, சுற்றுப்புறங்களில் பத்து மைல் தூரம் சென்றால்தான் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கிறது. சில கிராமங்களில் உப்புத் தண்ணீர்தான் கிடைக்கிறது. குடிப்பதற்கு நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. சண்டக்குடி அருகில் பெரிய கிணறு ஒன்றை வெட்டி, அதிக அழுத்தமுள்ள மின்சார பம்பு மூலம், தண்ணீரை மேல் தொட்டிக்குக் கொண்டுவந்து சேகரித்து, அதைச் சுற்றியுள்ள கிராம மக்களுக்கு தண்ணீர் வழங்கும் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அரசை வேண்டிக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக சில பகுதிகளில் குடிநீர் பிரச்சினை மக்களின் பெரும் பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது. அவர்களுக்கு இருக்க இடமும், குடிக்க நீரும் கொடுத்தால்தான் சுகாதாரம் நல்ல முறையில் அமைந்து, தொத்து நோய்கள் ஏற்படாவண்ணம் தடுக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக, குறிப்பாக அரிசன மக்களிடையே குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை வலியுறுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற வசதிகளும் வீடுகளும் மிக நெருக்கமாக இருப்பதால், அதே பெரும் குறையாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நல்ல வீடுகள் அமைத்துக் கொடுத்து, குடிநீர் வசதி செய்து கொடுத்து, ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுத்து, அவர்களுக்கு நல் வாழ்க்கை வசதிகளை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1967 ஜூலை 7] [திரு. ஆர். கருப்பையா]

அதேபோன்று உடையார்பாளையம் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் என்பது சதவிகிதத்துக்கும் மேற்பட்ட பிறப்பிட வகுப்பு மக்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே கராமசாவல்லி, ஏனாக்குறுச்சி போன்ற கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதியே இல்லை. அங்குள்ள பஞ்சாயத்து யூனியனில் பஸ் வசதியும் இல்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் அரசாங்கமே பணம் ஒதுக்கி, ரோடு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். போலீஸ் ஸ்டேஷன் என்று எடுத்துக் கொண்டால், அந்தப் பகுதியைப் பற்றிப் பதிலளித்து மைல்களுக்கு ஒன்றுகூட இல்லை. நடந்தோ, சைக்கிள்களால் பிடி வருவது கூடக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் போகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்குப் ஜீப் கார்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் கிரிமினல் குற்றங்களைத் தடுக்க முடியும். ஆகவே ரோடு வசதியையும் செய்து கொடுத்து, போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு ஜீப் கார்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதிய உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் பிற்பட்ட வகுப்பு எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் உணவு அளிக்கப்பட வேண்டும். மேலும் இவ்வாண்டு சீருடை திட்டத்தின் கீழ் எல்லா பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் உடை கொடுக்க வேண்டும். பள்ளிகளில் ஒரே மாதிரியான உடையாவரும் அணியச் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அமித்தவன் சட்டையைத் தடவிப் பார்த்து, ஆகா என்ற பெருமூச்சு விடுகின்ற நிலை இருக்காது.

அடுத்து அரிசன மாணவர்கள் விடுதியில் ஆசிரியர்களைக் கொண்டு இரவு ட்யூஷன் வகுப்பு நடைபெறச் செய்தால், மிகவும் நன்றாக இருக்கும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய திறமையை அது அதிகப்படுத்தும்.

உழவு மாடுகள் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இப்போது கொடுக்கிற தொகை போதாது. மாடுகள் விலை அதிகமாகியிருக்கின்றது. ஆகவே இப்போது கொடுக்கிற தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும், எளிதில் அந்த உதவி கிடைக்கவும் வசதி செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் ஏழை விவசாயிகளுடைய நிலை உயரும், அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட வாய்ப்பு வசதியும் இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற குறிப்பில் அடங்கியுள்ள வசதிகளை எல்லாம், பிற்பட்ட மக்களுக்கு வழங்கப்படுகிற சலுகைகளை எல்லாம் தாமதம் இல்லாமல் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜே. எஸ். இராசு : தலைவர் அவர்களே, அரிசன நலத் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தின் மீது இரண்டொரு கருத்துக்களை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1967 ஜூலை 7]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்பே, குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலும், பிற்பட்ட வகுப்பு மக்கள் மத்தியிலும் நல்லதோர் இடத்தை பெற்று இருக்கிறது என்பதை, இந்த மன்றத்திலே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்து மக்களில் கணிசமான பகுதியினராக இருக்கிறது தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட வகுப்பு மக்கள் நல்ல அரசியல் அறிவை பெற்று இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நாட்டு மக்கள் மத்தியில் ஏற்றுக் கொண்டிருந்த அரசியல் பணிதான் இந்த அளவுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் பெரும்பான்மையான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நமது புதிய சர்க்காருக்கு தங்கள் ஆதரவையும், அன்பையும் ஏற்கனவே தந்து இருக்கிறார்கள், இப்போதும் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், எதிர் காலத்திலும் தாயிருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சூழ்நிலையில் இப்படிப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் இருக்கின்ற எண்ணங்களையும் குறைகளையும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டால், மேற்கொண்டு நம்முடைய அரசாங்கம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதாலும், இந்த குறிப்பிட்ட துறை மேலும் புகழுடன் முன்னேற்றம் காணும் என்பதாலும் எனது இரண்டொரு கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

முதலாவதாக, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஏற்கனவே செய்து வந்த எந்தக் காரியத்திலும் குறை நேராமல், நம்முடைய புதிய அரசாங்கம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளில், பணிகளில் இப்போது குறைவு அல்லது குறைப்பு ஏற்பட்டால் புதிய ஆட்சியிடம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலே ஒரு கலகலப்பும் அதிர்ச்சியும் ஏற்படும் என்பதை மிகப் பணிவுடன் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட பகுதி மக்களுக்கு மனைகள் வழங்கி வீடும் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் ஏற்கனவே இருந்தது. ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து மனைகள் வாங்கித் தருவது என்ற நிலை மட்டும் உருவாகி இருக்கிறது. இதன் பலனாக எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கில் மனைகள் மக்கள் வசிக்கும்படியான கட்டிடம் எதுவும் கட்டப்படாமல் காலியாகவே இருக்கின்றன. ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து அரிசனங்கள் வீட்டு மனையின் உரிமையை மட்டும் தான் பெற்று இருக்கிறார்களே தவிர, குடியிருப்பு வசதியை அடையவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் எல்லோருக்குமே குறைந்த பட்சம், குடியிருக்க வீடு கட்டித் தரவேண்டும்.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான குறையையும் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நம்முடைய இந்திய சர்க்கார் தந்து இருக்கிற பெயர் 'அரிசனங்கள்' என்பதாகும். நமது முதலமைச்சர் திரு. அண்ணா அவர்கள் சொன்னதுபோல உலக உத்தமர் காந்தியடிகள் என்ன காரணம்

1967 ஜூலை 7] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

பற்றி அவர்களுக்கு அப்படி பெயர் வைத்தார் என்று தெரியாது. என்றாலும் அந்தப் பெயரை அர்த்தப்படுத்திப் பார்த்தால் பிரம் மாவின் குழந்தைகள் என்பதாக ஆகும். எனின் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மட்டும்தான் பிரம்மாவின் குழந்தைகளா, மற்றவர்கள் யாருடைய குழந்தைகள் என்பன போன்ற புகார்கள் எழ வாய்ப்பு இருப்பதால், இந்தப் பெயரையே அகற்றிவிட்டு எவ்வித பாசுபாட்டிற்கும் இடம் இல்லாத வகையில், நமது அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட நமது அமைச்சர் அவர்களும் நல்ல பெயராக வைக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மைசூர் போன்ற மாநிலங்களில் வழங்கப்படுவதுபோல் நமது மாநிலத்திலும் அரிசன நலத் துறை என்று இல்லாமல் சமுதாய நலத்துறை என்று பெயர் கொடுத்தால் அது எல்லா வகை யிலும் ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாகவே அரிசனங்கள் என்று சொன்னாலே மிக மோசமா வெறுக்கத்தக்க ஒரு நிலையினரென்ற கருத்து உண்டாகி விட்டதால், அப்பெயரே எடுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கென்று, பள்ளிகளில் அட்மிஷன், மற்றும் வேலை வாய்ப்புகள் 16 அல்லது 16½ சதவிகிதம் என்றும் ஒதுக்கப்பட்ட முறை உண்மையிலேயே சரியாக செயல் படுத்தப்படவில்லை என்பதையும், 9 அல்லது 10 சதவிகித அளவு மட்டுமே தரப்படுகிறது என்பதையும் மாண்புமிகு முதலமைச்ச ரவர்கள் நினைவுறுத்தியிருக்கிறார்கள். 16½ சதவிகிதம் என்பதை 20 ஆக மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிற கருத்து ஒருபுறம் இருந்தாலும், குறைந்தது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட 16½ சத விகிதத்தையாவது தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்குக் கிடைக்கச் செய்ய அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எழு, எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அண்ணாமலை சர்வகலா சாலையில் நான் பயின்று கொண்டிருந்தபோது நடந்த ஒரு சம்பவத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திடீர் என்று ஒரு நாள் தென்னாற்காடு மாவட்டக் கலெக்டரும் அரிசன நலத் துறை அதிகாரி ஒருவரும் வந்து அங்கு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதை விசாரித்தார்கள். அரசாங்கத்தில் அத்தகவலைக் கேட்டிருப்பதாகச் சொன்ன அவர்கள், காரணம் விசாரிக்கப்பட்டபோது, அந்த தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களை எல்லாம் தனியாக ஒரு கொட்டகை 'அமைத்து அங்கு வசிக்கச் செய்தால்தான் அவர்கள் படிப்பில் நல்ல கவனம் செலுத்துவார்கள் என்றும், மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து வசிப்பதில் மேல் அந்தஸ்தினரின் அதிகாரமும், டாம் பீசுமும் தான் இவர்களுக்கும் படிந்துவிடுமென்றும் கூறினார்கள். அதற்கு நாங்கள் பலமாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததால், அத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1967 ஜூலை 7]

சென்னையிலும், மற்றும் இரண்டொரு இடங்களிலும் பள்ளிகளிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை தனிப்பட்ட விடுதிகளில் வசிக்கச் செய்கிறார்கள். இதற்கென ஒரு உத்தரவுகூட போடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எப்படி இருந்தபோதிலும் இந்த மாணவர்களையும் மற்றவர்களோடு ஒன்றாக சம்பந்தப்பட்ட கல்லூரி ஹாஸ்டல்களிலேயே இருந்து படிக்க வழி செய்வதுதான் நம்முடைய பண்பாட்டிற்கும் கொள்கைக்கும் ஏற்றதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், சமுதாய நல நிலையங்களுக்கு தெய்வ வழிபாட்டுக் குரிய இசைக் கருவிகளை அரசு வழங்கியிருக்கிறது. இவை பஜனை செய்யத்தான் உபயோகப்படுமே தவிர, இந்நிலையத்தின் வேலைக்கும் இக்கருவிகளுக்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதற்கென செலவு செய்யப்படும் நிதியைக் கொண்டு பகுத்தறிவை-பண்பாட்டை வளர்க்கும்படியான நூல்களை வாங்கி வைத்தாலாவது படிப்பவர்கள் உபயோகமடைவார்கள். இத்துறையிலும் அரசு போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசன நலத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் ஆசிரியர் தொழிலுக்கும் வேறு பல அலுவல்களுக்கும் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தில் இருந்து ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு நல்ல எதிர்காலம் ஏற்பட முடியும் என்பதைக் கூறிக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. பி. ஜயராஜ் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் அரிசன நலத் துறை மானியத்திற்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதன் முதலாக இன்றைய தினம் சென்னை நகரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற தீ விபத்துக்களின் காரணமாக ஆதித் திராவிட சமுதாய மக்களும், பிற்பட்ட குடிசை வாழ் மக்களும் விடிமூன்று நிற்கிற நிலை கண்டு என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குடியிருக்க விட இல்லாமல், வாழ்க்கை வசதி இல்லாமல், அல்லல்படுகிற அந்த மக்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற இந்த அறிக்கையில் புதுமையோ, புரட்சியோ இல்லை. முந்தைய அரசாங்கத்தில் இந்த மானியத்தின்கீழ் என்ன என்ன அமைப்புகள் இருந்தனவோ அவையே தான் இப்போதும் இருக்கின்றன. ஒருவிதமான புதுமையும் காணப்படவில்லை. ஆனால் குறிப்பாக கமிழக அரசு என்ற முத்திரைதான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திரு. கக்கன் அவர்கள் கொடுத்த புத்தகத்திலும் 36 பக்கங்கள்தான் இருக்கின்றன. இதிலும் எண்ணி 36 பக்கங்கள்தான் இருக்கின்றன. அட்டையில் போடப்பட்டிருக்கிற படத்திலும் அதை விட இது அழகாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாமே தவிர குறிப்பிட்ட மாறுதல் ஒன்றும் இல்லை.

1967 ஜூலை 7]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : கனம் உறுப்பினர் கூர்ந்து பார்ப்பார்களேயானால், குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல் இருப்பது தெரியும்.

திரு. பி. ஜயராஜ் : மாறுதல் இருப்பதை வரவேற்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 1957-இல் இந்தப் பேரவை உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார்கள். அப்போது தாழ்த்தப்பட்ட, அரிசன மக்களுக்கு என்ன என்ன காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை ஆதரவுடனும், கனிவுடனும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்போது இந்த இலாக்கா அமைச்சராகவே இருப்பதால் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மிக இணக்கமாகக் காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்து விளக்கம் தருகிறபோது, நாம் கொடுக்கிற உதவி அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதைத் கவனிக்கிற போது, ஒரு அரசின் தன் மந்திரியைப் பார்த்து நாம் செய்கிற உதவி மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்ற கேட்டதற்கு 'அரசே தாங்கள் ஒரு பனிக் கட்டியைக் கொடுக்க, நான் அதை அதிகாரியிடம் கொடுக்க, அவர் அதை வாங்கி இன்னொருவரிடம் கொடுக்க, கடைசியில் அது மக்கள் கைக்குப் போகிறபோது ஒரு சொட்டுத் தண்ணீராகப் போய்ச் சேருகிறது போல உள்ளது' என்று சொன்னதாக எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார். ஆக இன்றைக்கு அவர்களே முதலமைச்சராக இருக்கிற காரணத்தினால் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும்படியான அறிக்கையில் கல்விக்காகச் செய்யப்படுகிற பல வசதிகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். பல மாவட்டங்களில் உள்ள பள்ளியை உயர் நிலைப் பள்ளியாக மாற்றுவதுபற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் நெடுங்குளம் என்ற ஊரில் உயர் தொடக்கப்பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. அதில் இருந்து பேரளத் திற்கும், மற்ற இடத்திற்கும் போகிற தூரத்தையும், அதனது தரத்தையும் கணக்கில் கொண்டு இந்த உயர் தொடக்கப் பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இவர்களுக்கான விதிகளைத் தனியார் துறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். அவை நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை. அன்றை நமது அமைச்சர் அவர்கள் பார்வையிட்டு அரசாங்கத் துறையிலாவது மேற்கொண்டு இவர்களுக்கான விதிகள் நல்ல முறையில் நடைபெற நவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மனை கொடுக்கும் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டால்—இன்றைக்கு எத்தனை பேர்கள் வீதி ஓரங்களிலும், சாலை ஓரங்களிலும் குடியிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். இதை ஒரு தேசியப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், அரிசன மக்கள் என்று சொல்லும்பொழுது இது

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

[1967 ஜூலை 7]

தனிப்பட்ட பிரச்சினை அல்ல, ஒரு தேசியப் பிரச்சினை என்பதை எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். மனைக் கட்டுக்கள் அதிமாக ஒதுக்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மனைக்கட்டுக்காக என்று இரண்டு லட்ச ரூபாய்தான் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே மொத்தம் இருக்கின்ற 3.4 லட்சம் மக்களிலே 8 லட்சம் பேர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆகவே 8 லட்சம் மக்கள் இருக்கக்கூடிய தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு 2 லட்சம் ரூபாய் மனைக்கட்டுக்கு என்று ஒதுக்கினால் எல்லோருக்கும் மனைக்கட்டுகள் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே அதிகமாக தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக 12 தாலுகாக்களுக்கு நான்கு தாசில்தார்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது மூன்று தாலுகாக்களுக்கு ஒரு தாசில்தார் விதம்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு தாசில்தார் மாதம் ஒன்றுக்கு 5 அவார்ட் தான் பால் பண்ணமுடிகிறது. நான்கு தாசில்தாரர்களும் சேர்ந்து வருஷத்திற்கு 240 அவார்ட்கள் தான் பால் பண்ண முடிகிறது. அதிலே அப்ஜகஷன் என்ற முறையிலே 120 அதாவது பாதியை தள்ளுபடி செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே மொத்தத்தில் வருஷத் திற்குக் கிட்டத்தட்ட 100 அல்லது 75 அல்லது 50 என்ற கிராமங்களுக்குத்தான் மனைக்கட்டுகள் கிடைக்கின்றன. எல்லா இடங்களுக்கும் போதுமான அளவில் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு தாசில்தார் என்று நியமிக்க வேண்டும், ஒரு பிளாக்குக்கு ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் நியமனம் செய்ய வேண்டும், அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த மனைக்கட்டு வேலைகள் எல்லாம் துரிதமாக, விரைவாகச் செய்து கொடுக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக உத்தியோகச் சலுகைகளை எடுத்துக் கொண்டால் அரசாங்கத்தில் குறிப்பாக எல்லா இலாகாக்களிலும் 16 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே கமிஷனர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 16 சதவிகிதம் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதிகமாகக் கொடுக்காவிட்டாலும், ஒதுக்கப்பட்ட 16 சதவிகிதம் அளவாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்ததாக அமைச்சரவையிலே ஏற்கனவே இருந்த ஆட்சியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பாக இரண்டு மந்திரிகள் கொடுத்தார்கள். ஒரு சபாநாயகர் கொடுத்து இருந்தார்கள். இப்பொழுது ஒரு மந்திரிக்குத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்னொருவருக்குக் கொடுக்கலாம், நான் இப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் அப்படி வரப் போகிறார், ஆகவே கொடுக்கலாம். தென்னாட்டு காந்தி என்று முதலமைச்சர் அவர்களை அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக அனுசரிக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் கள்ளுக்கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்

1967 ஜூலை 7]

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

பொழுது முதலமைச்சர் அவர்கள் மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக நடத்தப் போகிறேன் என்று சொல்வதைப் பாராட்ட வேண்டியது தான். சுதந்திராக கட்சித் தலைவர் ராஜாஜி அவர்களும் இந்தத் திட்டத்தை மிகத் தீவிரமாக கொண்டுவந்தார். அவர்களும் இப்பொழுதும் கள்ளுக்கடைகளைத் திறக்க வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சுதந்திராக கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. எல்லப்பன் அவர்கள் கள்ளுக்கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் . . .

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், அது சுதந்திராக கட்சிக் கொள்கை அல்ல. மது விலக்கை ஒழுங்காக நடத்த வேண்டும், இல்லாவிட்டால் எடுத்து விடவேண்டுமென்றுதான் சொல்லப்பட்டது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி) : அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல, பாயின்ட் ஆப் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன்.

திரு. பி. ஜயராஜ் : கொலை நடைபெறக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் கொலை நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கிறது. அதற்காக உடனே சட்டத்தை எடுத்து விடவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. ஆயிரக்கணக்கான அரிசன மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய நிலை உயர்த்துவதற்காக தேசப் பிதா காந்தி அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதை தீவிரமாக அமல் நடத்தப் போவதற்காக நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். எத்தனை கட்சிகள் இதை எதிர்த்தாலும்கூட மதுவிலக்கிலே தீவிரமாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச நேரமில்லாததால் இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி :** கனம் தாற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிற மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரிசனங்களுக்காக முன்னாள் காங்கிரஸ் கட்சி பல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அந்த நடவடிக்கைகள் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் சலுகைகள் கிடைத்திருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான், அவர்களை அணுகக்கூடியவர்களுக்குத்தான் பல சலுகைகள் கிடைத்திருக்கின்றனவே தவிர, பூராவாகவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுக்கு உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அப்படி இல்லை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்களுடைய மாவட்டம் தஞ்சை மாவட்டம். அங்கே அதிகப்படியாக வசிக்கக்கூடிய மக்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள். அந்த மக்கள் நிலப் பிரபுக்களிடம் சிக்கி எவ்வளவு தனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை இந்த மன்றம்

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி] [1967 ஜூலை 7]

அறியும். குறிப்பிட்ட கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தினாலே பல கோரிக்கைகள் மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாய இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதற்காகப் பல சலுகைகள் மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் குடியிருப்பு பாதுகாப்பாளர் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய தவறான கருத்துக்களை உபயோகப்படுத்தி குடியிருப்பு மனைச் சொந்தக்காரர்களுக்குச் சாதகமாக சலுகைகள் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக அவர்கள் குடியிருக்கக்கூடிய இடத்திலே அவர்களை வெளியேற்றக் கூடாது என்று தடையிருந்தும், சட்டத்தின் மூலமாக அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு முயற்சிகள் செய்தார்கள். குடியிருப்புத் தொழிலாளர்களை வெளியேற்ற வேண்டுமானால் அங்கே பயிரிட்டு இருக்கக்கூடிய பயிர்களையோ அல்லது செடிகொடிகளையோ நாசப்படுத்தினால் அவர்களை வெளியேற்றி விடலாம் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு செடிகொடிகளையோ அல்லது ஒரு மரத்தினுடைய கிளையை வெட்டினாலோ நாசப்படுத்தி விட்டார்கள் என்ற காரணத்தைக் காட்டி அவர்களைக் குடும்பம் குடும்பமாக வெளியேறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் மனைக் கட்டுகள் வழங்குவதற்கு முன்னால் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. ஆனால் அவர்களுக்கு வசிக்க முடியாத இடங்களில் மூன்று சென்ட் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த இடங்கள் நிலங்கள் எல்லாம் 1948-ஆம் வருஷத்திலிருந்து இன்றைய தேதி வரையில் இன்னும் குடியிருப்பு மனைகளாக ஆக்கப்படவில்லை, அப்படியேதான் இருக்கிறது. அந்த இடத்தை வசிக்கக்கூடியதாக ஆக்குவதற்கு எந்த விதமான உதவியும் செய்யவில்லை. திருத்துறைப்பூண்டித் தாலுகாவிலே கொத்தங்குடியிலே 21 ஏக்கர் நிலம் குடியிருப்பு மனைக்காக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்கே இதுவரைக்கும் ஒரு காங்கிரஸ்காரர் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அதேமாதிரி சூரமங்கலம் என்ற கிராமத்திலே நிலம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடம் பள்ளமான இடமாக பள்ளத்தாக்காக இருக்கிறது. அதே மாதிரி விளத்தூர் போன்ற இடங்களிலும் குடியிருப்பு மனைகள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். எல்லாம் மேடான இடங்கள் அல்ல, பள்ளமான இடங்கள். எனவே அந்த மக்களுக்குக் குடியிருப்புப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்றால் இப்பொழுது பொறுப்பேற்று இருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் பள்ளமான இடங்களைக் கொடுக்காமல் மேடான இடங்களைக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் வசிக்கும் நெடுங்காலமாக இருந்த கொண்டிருக்கும் குடியிருப்பு இடங்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் நடவடிக்கை விரைவாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோயில் மடங்களில் குடியிருக்கக்கூடிய எந்த மக்களாக இருந்தாலும் சரி, பிற்பட்ட மக்களாக இருந்தாலும் சரி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக

1967 ஜூலை 7] [திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

இருந்தாலும் சரி, மனைக்கட்டுகள் சொந்தமாவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கோயில் இடங்களில் குடியிருக்கக்கூடியவர்கள் ஓடு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டாலும் கூட அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்படுவதில்லை; கச்சனம் என்ற கிராமத்தில் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர் கோயில் மடத்தின் நிலத்தில் குடியிருக்கிறார். அவர் இருக்கின்ற இடத்தில் வருஷா வருஷம் புயல் வருகிறது, வெள்ளம் வருகிறது, ஆகையால் ஓடு மாற்றிக் கொள்கிறேன், அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு கோயில் நிர்வாக அதிகாரி மறுத்துவிட்டார். இப்படிப்பட்ட சிரமங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. கோயில் மடங்களின் இடங்களில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ரோடுகள் வசதி கிடையாது. ரோடுகள் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கும் கோயில் நிர்வாகம் மறுக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு ரோடுகள் போட்டுக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். குடிநீர் வசதியைப் பொறுத்த அளவிலே கிராமப் புறத்திலே உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு குடிநீர் கிடைப்பதில்லை. குழாய்க் கிணறுகள் பொருத்த வேண்டுமென்றால் அதற்கு எதிர்ப்பு இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் மறுத்து இருக்கிறது. ஆகவே பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரிகள் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக வினாலே ஒரு தலி அतिकாரியை நியமித்து நிலத்தை சீக்கிரத்திலே அக்வயர் செய்து கொடுத்து குடிநீர் வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-30
முற்ப
11.50

*திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: சட்ட மன்ற தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனுக்காக ஒதுக்கப் பட்ட மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய இதயம் கலந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமுதாயத்தில் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரமும், கல்வித்தரமும், பொருளாதாரத் தரமும் உயர்ந்தால்தான் அந்த நாடு மேம்பட்டுத் திகழ வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, சமுதாயத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய பொருளாதாரத் தரமும், கல்வித்தரமும், வாழ்க்கைத் தரமும் எந்த அளவுக்கு உயருகிறதோ, அந்த அளவுக்குத்தான் அரசு ஆட்சியின் ஏற்றமும் எதிர்கால நல்லாழ்வும் அமையும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள். இதுதான் புதிய அரசுக்கு என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளாகும்.

இன்னும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று கூறினால் ஏதோ ஒரு வெறுப்புணர்ச்சியும், வேண்டாதவர் என்றும், விரும்பத்தகாதவர் என்றும் கருதக்கூடிய நிலைமை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். கற்றறிந்தோர் உள்ளத்திலும், மற்றையோர் உள்ளத்திலும் இந்த எண்ணம் நிறைந்திருக்கிறது என்பதை அரசு நன்றாக அறிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கடந்த கால அரசு அதைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. புதிதாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற அரசு தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நலனுக்காகப் பணியாற்றுவதிலே அக்கறை கொண்டது. முதலமைச்சராக

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1967 ஜூலை 7]

இருக்கிற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், அந்தத் துறையின் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற திருமதி. சத்தியவாணிமுத்து அவர்களும் தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனிலே அக்கறை மிகவும் கொண்டவர்கள். அவர்கள் எந்த அளவுக்குத் தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனுக்காகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதை நாடறியும். அப்படிப்பட்ட நல்ல அமைச்சர்கள் காலத்தில் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, தாழ்த்தப்பட்டோர் முன்னேறுவதற்கான திட்டங்களை வகுத்துத் தரும்படி பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள்கூட அவர்களுக்குக் கல்லூரிகளிலும் பள்ளிகளிலும் சரிவர அளிக்கப்படுவதில்லை. நானே சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையில் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்கும், அலுவலகத்திற்கும் தெரிவித்திருக்கிறேன். இப்போது பொறுப்பேற்றிருக்கும் புதிய அரசு தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுடைய பொருளாதாரச் சிக்கலைத் தீர்க்க, ஆங்காங்கு உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட அலுவலகங்கள் மூலம் காட்டு விநியோகம் செய்து அந்தக் கார்கடை கல்லூரியிலோ, பள்ளியிலோ காட்டினால் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உத்தரவைக் கல்லூரி முதல்வர்களும், உயர்நிலைப்பள்ளித் தலைவர்களும் ஏற்காது மாணவர்களைத் திருப்பி அனுப்பும் நிலைமை தாட்டில் இருந்து வருகிறது. இதையும் சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகத்திற்கு நானே சென்று சுட்டிக் காட்டியுள்ளேன். இதுபோன்ற குறைகள் வருகின்ற ஆண்டில் நடக்காத வண்ணம் பொறுப்பேற்றிருக்கும் புதிய அரசு கல்லூரி முதல்வர்களுக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைவர்களுக்கும் கட்டளை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உபகாரச் சம்பளம் வழங்குவதிலும் காலதாமதம் இருந்து வருகிறது. இதிலே புதிய கண்ணோட்டம் செலுத்தி, எந்த அளவுக்கு விரைந்து துரிதமாகக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு விரைவாகக் கொடுத்து தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர் விடுதிகள் வசதியின்மையுடன் இருக்கின்றன. கட்டடம் கூட நல்ல முறையில் இல்லாத நிலையும் இருக்கிறது. புதிதாகக் கட்டடங்களைக் கட்டித் தருவதற்கும், இருக்கின்ற விடுதிகளைச் சீர்படுத்துவதற்கும் வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அளிக்கின்ற மானியம் பொதுமக்களுக்குச் சேருகிறதா என்பதை அறிவது முக்கியம். எப்படி மாநிலத்திற்கு மாநிலக் குழு இயங்குகிறதோ, அதேபோன்று மாவட்டங்களிலே வட்ட அளவிலே குழுக்கள் அமைத்து, ஆங்காங்கு சென்று கல்விக்கூடங்கள், மற்ற இடங்களுக்குச் சென்று அறியும் வகையில் வட்டக் குழு செயல்படுமானால் நல்ல முறையில் பலன் ஏற்படும். . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது).

1967 ஜூலை 7]

*திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். அரிசன மானியத்தின்மீது கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால் அயிரக்கணக்கான காரியங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். எடுத்த எடுப்பிலேயே சொல்ல வேண்டுமென்றால் குடிதண்ணீர் வசதி செய்யப்பட வேண்டியது முக்கியமான ஒன்று. இன்று காலரா வருகிறது என்று சொன்னால், அது அரிசன சேரியில் இருந்துதான் வருகிறது. அதற்குக் காரணம் அங்கு குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. இதற்குமுன் அரிசன நல இலாகா மூலம் குடிதண்ணீர் வசதிகளைச் செய்து வந்தது, தற்போது பஞ்சாயத்து களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு விட்டது. ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கும் பொறுப்பையும் பஞ்சாயத்துக்களிடம் கொடுத்து விட்டார்கள். மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதையும் பஞ்சாயத்துக்களிடம் கொடுத்து விட்டார்கள். இப்படிக் கொடுத்துவிட்டதன் காரணமாக பல ஊர்களில் அரிசனங்களுக்கு இந்த வசதிகள் ஏற்பட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக, எங்களுடைய தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால், ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் பகுதி வரை தண்ணீர் பைப் போகிறது; அரிசன மக்கள் வசிக்கும் பகுதிக்குக் கிடையாது. மின்சார வசதியானாலும் சரி, ரோடு வசதியானாலும் சரி, ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் பகுதிக்குத்தான் கிடைக்கிறதே தவிர, அரிசன தேடுக்களுக்கு வருவதே இல்லை. அதைப்பற்றிக் கேட்டால் 'பணம் இல்லை' என்று சொல்லுகிறார்கள். அரிசன நல இலாகாவில் இருந்து மானியம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த வேலைகளையெல்லாம் முன்பு நம்முடைய அரிசன நல இலாகா மூலம் நடத்தி வந்ததைப் போலவே இப்போதும் நடத்தவேண்டும்; பஞ்சாயத்துக்களிடமோ யூனியன்களிடமோ கொடுக்கக்கூடாது.

விருத்தாசலத்திலுள்ள திருப்பெயர் என்ற பகுதியில் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லை என்று மனுக்கள் போடப்பட்டதன் காரணமாக பஞ்சாயத்து மூலம் அங்கு ஒரு கிணறு வெட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது. அந்தக் கிணற்றைக் கட்டியவுடன் அரிசனங்கள் அதிலே இருந்து தண்ணீர் எடுக்கக்கூடாத நிலைமை ஏற்பட்டது. மீறி அந்தக் கிணற்றில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்ததன் காரணமாக அந்தக் கிணற்றிலே மலத்தையும், சாணியையும் வாரி ஜாதி இந்துக்கள் போட்டு விட்டார்கள். போலீசாருக்குத் தகவல் கொடுத்து நடவடிக்கைகள் எடுத்து, அந்தக் கிணற்றை 300 ரூபாய் செலவு செய்து அரிசனங்களே இறைத்தார்கள். ஆனால் திரும்பவும் ஜாதி இந்துக்கள் அதிலே பெட்ரோலை ஊற்றிவிட்டார்கள். இந்த அளவுக்கு அரிசன மக்களிடையே குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது; நம்முடைய அரசாங்கம் இதிலே கவனம் செலுத்தி குடிதண்ணீர் வசதிகளை அரிசன மக்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்] [1967 ஜூலை 7]

வீடு கட்டும் மனைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. எல்லோருக்கும் கொடுக்கிறார்கள். சிதம்பரம் தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால் 360 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு அதிலே 15 கிராமங்களுக்குத்தான் வீடுகட்டும் திட்டம் வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் கணக்கில், மாதக் கணக்கில் அதிகாரிகளை அதற்காகப் போய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பலன் இல்லை. அரிசன நல இலாகாவில் உள்ள அதிகாரிகள் அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அரிசன நல இலாகாவில் வேலை செய்வது கஷ்டம். ஆனால் அதற்குத் தகுந்த சம்பளம் இல்லை. வேலை அதிகமாக இருக்கிறது, சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, அரிசன இலாகாவிலே வேலை பார்க்கின்றவர்களுக்குச் சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை அடிக்கடி மாற்றாது இருக்க வேண்டும்.

எங்கள் தொகுதியில் கடலுருக்கும், சிதம்பரத்திற்கும் ஒரே தாசில்தார்தான் இருக்கிறார். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் 360 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு கிராமங்களையும் எப்படி ஒருவர் பார்த்துக் கொள்வது? ஹெல்த் ஆபிசர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். தாசில்தார் மனைக்கட்டு கொடுக்கலாம் என்று குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தைச் சொன்ன பிறகு, ஹெல்த் ஆபிசர்கள் அந்த இடத்தைப் பார்த்துவிட்டு அதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று ஏதாவது ஒரு வழியில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். டைரக்டர் ஆபீஸ் ஓரிசன் வெல்பேர் வந்தாலும், ஹெல்த் ஆபிசர் எழுதி வைத்திருப்பதைத்தான் பார்க்கிறார். இந்த விஷயங்களில் எல்லாம் ஹெல்த் ஆபிசருடைய கருத்தைப் பார்க்கவே கூடாது. எங்கள் பகுதியில் காரமேடு என்ற கிராமத்தில் வீடு கட்டுவதற்கான மனையைத் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டார்கள். வீடும் கட்டியாயிற்று. ஆனால் பிசபலஸ்தர்கள் சிலர், சில எம்.எல்.ஏ.-க்கள் அந்த ஊருக்குச் சென்று கலெக்டர் அவர்களைப் பார்த்து அந்த மனையை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் கலெக்டர் அவர்கள் திரும்பவும் நில ஆர்ஜிதத்திற்கு உத்தரவு போட்டு விட்டார்கள். இந்த மாதிரிக் காரியங்களில் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. ஆலடி அருணா : ஆற்றல் மிக்க அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டிருக்கிற இம்மானியக் கோரிக்கையின்மீது என் ஆதரவைத் தெரிவிக்கும் வகையில் என் கருத்துக்களை இந்த மேலான அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் சுமார் 60 லட்சம் ஆதி திராவிட பெருங்குடி மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இந்த ஆதி திராவிட பெருங்குடி மக்களின் வாழ்க்கைத் தாத்தை உயர்த்தவும், அவர்களிடத்தில் உள்ள இல்லாமை, கல்லாமை, ஏழ்மை இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து அந்த மக்களின் வாழ்க்கைத் தாத்தை உயர்த்த வேண்டும். அவர்களைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள இருள் நீக்கப்பட வேண்டும். அவர்களிடம் குடி

1967 ஜூலை 7]

[திரு. ஆலடி அருணா]

கொண்டுள்ள அறியாமை, பிற்போக்குக் கொள்கைகள் இவை அகற்றப்பட வேண்டுமென்பதில் இம் மாமன்றத்தில் இருவிதக் கருத்துக்கள் இருப்பதற்கு இடமில்லை. இந்த 60 லட்சம் ஆதி திராவிட மக்களும் நாட்டின் ஆற்றங்கரையோரங்களில் இருந்து கொண்டு அர்ச்சனை செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் அல்ல, சத்திரம் சாவடிகளில் இருந்து கொண்டு ஜாதகமோ சாத்திரங்களோ சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அல்ல. இவர்கள் உழைக்கிற கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக தங்கள் ரத்தத்தையும், வேர்வையையும் சிந்திக் கொண்டிருப்பவர்கள். இவர்களது பிரச்சினை கடந்த கால காங்கிரஸ் அரசினால் ஒழுங்காகக் கவனிக்கப்படவில்லை. சரியான நிவாரணங்கள் அவர்களுக்குத் தரப்படவில்லை என்பதை மதிபிற்குரிய பாமேஸ்வரன் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவின் அறிக்கையிலே தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 60 லட்சம் ஆதி திராவிட பெருங்குடி மக்களில் சுமார் 24 லட்சம் பேர்கள்தான் இன்று வீட்டு வசதியும், குடியிருப்பு வசதியும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் களில் வாழவில்லை. அவர்கள் குடிசைகளில்தான் சூந்திக் கிடக்கிறார்கள், குப்பை கூளம் கொட்டுகிற இடங்களில் இருக்கிறார்கள். எஜமானனின் வெளிப்புறத் தொழுவங்களில் வாழ்கிறார்கள், பெரும் பாலான ஆதித் திராவிட மக்கள்.

தென் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை கணிசமான அளவிற்கு அவர்கள் நம் அரசுக்கு ஆதரவு அளித்து வருகிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரை முழுக்க முழுக்க ஆதித் திராவிட மக்கள் இந்த அரசுக்கு, இந்த அரசை ஆளுகிற கட்சிக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நம்மை ஆதரிக்கிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, அவர்கள் நமக்குப் பக்கபலமாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இன்றையதினம் சென்னை மாநகரில் ஏறத்தாழ ஆயிரம் குடிசைகள் தீக்கு இரையாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யார் யார் எல்லாமோ என்ன என்னவோகாரணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் போலீஸ் துறைபுலன் விசாரணைக்குப் பிறகும் பொது மக்களின் கருத்துக்குப் பிறகும் சென்னைமாநகரில் தீ விபத்துக்கு அரசியல் குரோதம் தான் காரணம் என்பது இன்றைக்கு மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தேர்தல் களத்தில் சந்திக்க தைரியமற்ற கோழைகள், அரசியல் அலிகள் இன்றையதினம் இந்த ஏழை மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக குடிசைகளில் தீ வைக்கிறார்கள். எனவே, இந்த மாமன்றத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், குடிசைகள் சாம்பலாகி விட்டன. குடிசைகளைப் பாதுகாக்கப் பல முறைகளைச் சொல்கிறோம். அது வேறு இங்கு மீண்டும் குடிசைகள் இல்லாத வகையில் ஆதித் திராவிடப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல கட்டடங்களைக் கட்டி அவர்கள் குடியிருக்கும் வகையில் இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு ஆலடி அருணா]

[1967 ஜூலை 7]

இதைக் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் ஒரு தத்துவத்தை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் அரசு தீண்டாமையை ஒழிப்பதில் அதிக அக்கறை செலுத்தியது. ஆனால் சாதிப் பாகுபாட்டை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையை விட தீண்டாமையை ஒழிப்பதிலேயே அக்கறை செலுத்தியது. அண்ணல் காந்தியாரும் தீண்டாமையை ஒழிப்பதில் கருத்தைச் செலுத்தினாரே தவிர சாதியை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதில் அவர் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை. சொல்லப்போனால் காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் சார்பில் ஆலயப் பிரவேசத்தை இந்திய ஐனைக் கண்டத்தில் நடத்திய நேரத்தில் அண்ணல் காந்தியாருடைய குஜராத் மாநிலத்திலேயே சரியான முறையில் ஆலயப் பிரவேசம் நடைபெறவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியின் பெரும் தீரர், மாபெரும் வீரர், சிங்கத்திற்கு இணையானவர் என்று கருதப்பட்ட மதிப்பிற்குரிய திலகர் அவர்கள் ஆலயப் பிரவேசத்தை ஆதரிக்க வில்லை என்பது மட்டுமல்ல, அதற்கான அறிக்கையில் கையெழுத்து போட மறுத்து விட்டார். இதை நான் சொல்லக் காரணம், காங்கிரஸ் தீண்டாமையை ஒழிப்பதை மட்டும் விரும்புகிறார்கள். அந்தத் தத்துவத்தைக் கொண்ட தலைவர்களை மதிக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக மட்டுமல்ல, சாதிப் பாகுபாட்டை ஒழிப்பதையும், சமயப் பிளவுகளை அகற்றுவதையும் தான் உயிர் மூச்சாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் கலப்புத் திருமணத்திற்குத் தங்கப் பதக்கம் வழங்கப்படுகிறது.

பதக்கத்திற்காக கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்வார்களா என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். கலப்புத் திருமணம் செய்பவர்களுக்கு சமுதாயத்தில் பாகாப்பு இல்லை. அவர்களுக்கு சமுதாயத்தில் ஆதரவு இல்லை. அவர்களுக்கு சமுதாயத்தில் உற்சாகமூட்டுவார் இல்லை. அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்க தமிழக அரசு தயாராக யிருக்கிறது என்பதைக் காட்டிக் கொள்கிற வகையில், அதற்கு முத்திரை இடுகிற வகையில், அதை அனுமதிக்கிற வகையில்தான் தங்கப் பதக்கம் வழங்கப்படுகிறது. காங்கிரஸ் அரசில் 1957-ல் நான் ஒரு தங்கப் பதக்கம், தங்க மொடல் பெற்றிருக்கிறேன். அது தங்கமாக இருந்ததில்லை. தங்க முலாமாகத்தான் இருந்தது. அதன் தரம் முக்கியமானதல்ல. தரப்படும் தோக்கம்தான் முக்கியமானது. ஐந்தா சமயமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க இந்த அரிஜன நலத் துறை மேலும் பாடுபட வேண்டும். பாடுபடும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து விடை பெறுகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Hon. Temporary Speaker. Sir, I express my thankfulness to you for giving me an opportunity to speak on this Demand. I rise to support and welcome the Demand proposed by the Hon. Minister for Harijan Welfare. No doubt a large amount has been set apart for this

1967 ஜூலை 7] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

item. Though the Government has been taking so much interest and spending such a large amount, yet we find that the condition of Harijans is bad in many respects.

I wish to speak about Harijan hostels. The number of high schools is increasing and new high schools are being opened. But the number of Harijan hostels are not at all increasing in proportion to the increase in the number of schools. Even though there are a number of high schools in my taluk, there are only one or two Harijan hostels. In those hostels 50 per cent are Harijans and other Backward Classes and they are not given any chance even to join the schools. Therefore I request that at least 50 per cent of seats can be given to Harijans and Scheduled Caste people and another 50 per cent can be given to Backward Class people reading in high schools.

Though the boys are kept in the hostels, yet Government has not taken any step to improve their education. They go to schools and stay there. After they come back to hostels, they are not provided with facilities for having tuition. The boys are very backward and they are not in a position to follow certain lessons in their schools. Separate arrangements should be made to give them private tuition in the hostels. For this purpose they can make use of the teachers working in the schools. In the night time these teachers can go to the hostels and give tuition so that the boys may learn and improve their standard and the number of successful candidates in the schools will increase.

Harijan students and Backward Class students may be given training in some small industries like sewing, making baskets, making envelopes, etc. By this teaching, they will be having some hobby, they will learn something and they will earn something also to help themselves.

The Government give a sum of Rs. 1,000 to the Harijans for the construction of each house. From practical experience we find that this sum is inadequate. Some more amount should be set apart for this purpose. There are forests in many places. Bamboos and other things required for the construction of houses can be kept ready for distribution to Harijans free of cost, so that they can build houses at a cheaper cost and also quickly.

In this connection, I also wish to say that many of the Harijans and other backward class people are able to construct their houses. So, if such people come forward, the Government can supply materials to them so that they can construct houses and live happily. With these words, I conclude my speech.

* திரு. ந. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன நல இலாக்கா மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு நான் பெருமை அடைகிறேன்.

[திரு. ந. சோமசுந்தரம்]

[1967 ஜூலை 7]

இந்த மானியத்தைக் குறித்துப் பேசுகிற நேரத்தில், இது வரையில் இருந்த அரசு போல வெறும் ஏட்டளவோடு நம் முடைய திட்டங்கள் இல்லாமல் ஆக்கபூர்வமான சில காரியங்களைச் செய்து உள்ளபடியே சமுதாயத்தின் அடித் தளத்தில் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பயன் பெறுகிற நல்ல பல காரியங்களை ஆதித் திராவிட சமூகத்தினர் பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கை யோடு இருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, ஆதித்திராவிட மக்களுக்குக் குடியிருப்பு மனையாவது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்றைக்கு ஏற்பட்டதோ, அந்தத் தேதியான 6-3-1967-இல் இந்த நாட்டிலே எத்தனை குடிசைகள் இருந்தாலும், அந்த நிலங்கள் யாருக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும், கோவிலுக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் சரி, புறம்போக்கு நிலங்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது தனிப்பட்ட பேர்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் சரி, அவ்வளவு பேர்களுக்கும் மனைகளுக்கான பட்டாக்களை வழங்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல இன்றைக்கு ஏராளமாகக் கோவில் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை நேரடியாக ஆதித்திராவிட மக்களுக்கும் குத்தகைக்கு அளிப்பதன் மூலமாக அவர்களுக்குப் பொருளாதார வசதி ஏற்பட முடியும். அதோடு அரசின் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் மூலமாக, உச்சவாம்புச் சட்டத்தினால் கிடைக்கக் கூடிய நிலங்களை முதலில் ஆதித்திராவிடர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கும் அளவுக்குச் சட்டங்களில் ஒரு வரையறை ஏற்படுத்தி தர வேண்டும். அதே போல இந்த நாட்டிலே உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை யார் யாரோ பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் அனுபவித்து வருவதை அப்புறப்படுத்தி அந்த நிலங்களையாவது ஆதித்திராவிடர்களுக்கு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப் போலவே அற நிலையப் பாதுகாப்புத் தலைவராக ஐ.ஏ.எஸ். ஆக உள்ள ஒரு ஆதித் திராவிடரை நியமித்து அந்தச் சமூகத்திற்கு நல்ல பல சலுகைகள் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அறநிலையத் துறைக்குட்பட்ட எல்லாக் கோயில்களிலும் தர்மகர்தாக்களாக ஆதித்திராவிடர்கள் இரண்டு பேர்களை நிச்சயமாக நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு அரசாங்கத்திலே 16 சதவிகிதம் என்று படிப்பு, பதவி முதலிய காரியங்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில், இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது, இன்றைக்கு 375 பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் இருந்தாலும் ஆதித்திராவிடர்கள் 20 பேர்கள்தான் கூட்டு மன்ற ஆணையர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அந்த அளவுக்குத் தகுதி பெற்றவர்கள் 16 சதவீதம் அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இதிலே தகுதி

1967 ஜூலை 7] [திரு. ந. சோமசுந்தரம்]

பார்க்காமல் ஓரளவுக்கு ஆதித்திராவிடர்களைப் பொறுத்த வரையில் சட்டத்தைத் தளர்த்தி எல்லாப் பதவிகளிலும் ஐ.ஏ.எஸ். பதவியிலிருந்து கடைநிலை ஊழியர் வரையில் 16 சதவீதம் அளவுக்குக் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல, ஆதித் திராவிடர்களுக்கான மானியம் என்று சொல்லும்போது மாவட்ட ரீதியாகப் பார்க்கும்போது, மாவட்ட பொது நலப் பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில் முடிவு செய்து, கூட்டு மன்ற பெருந்தலைவர்கள் அவர்களே எடுத்து நடத்து முன்வந்து இந்த மானியத்திலிருந்து தொகை செலவழிக்கப்படுகிறது. அவைகளைக் கூட்டு மன்றங்களோடு இணைத்து விட்டு, அதற்கு ஆகும் செலவுத் தொகையை ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு நேரடியாகக் கிடைக்கும்படி செய்யலாம்.

அதே போல ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார்கள். இந்தியா கவர்ன்மென்ட் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே பல முறைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். மார்ச் பார்க்க வேண்டும். திறமை பார்க்க வேண்டும், வருமானத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். 500 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இந்தியா கவர்ன்மென்ட் ஸ்காலர்ஷிப் என்று இருந்தாலும், சென்ற வருஷம் வருஷ வருமானம் 300 ரூபாய் உள்ளவர்கள் வரையில்தான் வந்திருக்கிறது. 159 ரூபாய், 200 ரூபாய், 250 ரூபாய் வருஷ வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத் தான் இந்தியா கவர்ன்மென்ட் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 250 ரூபாயில் ஒருவர் குடும்பம் நடத்த முடியுமா? குடும்பத்தையும் நடத்தி குழந்தையும் கல்லூரிவரையில் வா முடியுமா? அந்த மாதிரி பொய் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிச் சிலர்தான் முன்னுக்கு வா முடிகிறது. இதை மறு பரிசீலனை செய்து அதிகமான பேர்கள் முன்னுக்கு வா வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தனிப்பெரும் தலைவராக டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் ஒரு காலத்தில் இருந்தார்கள், இன்றைக்கு தமிழகத்தின் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தலைவராக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உள்ளார்கள். அண்ணா அவர்களின் சகாப்தத்திலே அவர்கள் இந்தியாவுக்கே வழிகாட்டியாக இருந்து, 1970-க்குப் பிறகு ஆதித் திராவிடர்களுக்குச் சலுகை கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்ற சந்தேகத்தைப் போக்கி, 1970-க்குப் பிறகும் சலுகைகள் கிடைக்க இந்த மன்றத்தின் மூலமாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் துணை புரிய போற்றி அண்ணா அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கொண்டு வந்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளை இந்த அரிசன நலத் துறை மானியத்தின்பேரில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எஸ். ராமலிங்கம்]

[1967 ஜூலை 7]

இப்போது இந்த அரிசன நலத் துறையில் அரிசனங்கள் மட்டுமல்லாமல், பழங்குடி மக்கள் பிற்பட்ட மக்கள் ஆகிய இந்த மாதிரி சமுதாயத்திலே மிகவும் அடியிலே உள்ளவர்களுக் கெல்லாம் சேர்த்து அவர்களை எப்படியாவது உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் மிகவும் அக்கறை காட்டி, அதற்குத் தனியாகவே ஒரு துறையை ஏற்படுத்தி பல லட்ச ரூபாய்களில் அத்தத் துறையை ஆரம்பித்து இப்போது பல கோடி ரூபாய்கள் அளவுக்கு விரிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது 6½ கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக அது தன்னுடைய நல வேலைகளை செய்ய விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி விரிவுபடுத்தப்பட்டதை ஒரு நண்பர் பேசும்போது சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி ஏட்டளவிலே திட்டம் இருந்தது என்று சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி பச்சையாகச் சொன்னாலும்கூட, ஏட்டளவில் இல்லை. ஏற்கனவே சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்கள் பிரச்சனை எந்தச் சர்க்காராக இருந்தாலும் ரொம்பவும் சிரமப்பட்டுத் தான் இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியும். காந்தியடிகள் எண்ணிய அளவுக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை. இது ஜனநாயக நாடு. ஜனநாயக நாட்டிலே எண்ணம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குக் கொண்டு வந்து நடைமுறையில் காட்ட முடியவில்லை. அதனால் தான் காங்கிரஸ் சர்க்காரிலே கூட எந்த அளவுக்குத் திட்டம் போட்டார்களோ அந்த அளவுக்குக் கொண்டு செல்ல முடியவில்லை. அதற்காக ஏட்டளவில் இருந்தது என்று சொல்வது சரியாகாது.

எங்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் குறைந்த பட்சம் அரிசனங்களுக்கு விட்டு மனையாவது இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு திரு. பாமேசுவரன் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். அந்தக் கமிட்டி தமிழ்நாடு பூராவும் சென்று ஆராய்ச்சி செய்து அதற்கு 15 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்ற திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொடுத்தது. மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரின் உதவியை நாடி எப்படியாவது குறைந்த பட்சம் இந்த ஒரு திட்டத்திலாவது வெற்றிகாண வேண்டுமென்று அந்த அறிக்கையில் இருக்கிறது. இப்போது இந்த மானியத்திலும் சரி, பட்ஜெட் உரையிலும் சரி அதன் மீது நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து நடைபெறுமா, நடைபெறுதா, குறைந்த பட்சம் விட்டு மனையாவது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பது குறித்து அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. எப்படியாவது . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : திரு. பாமேசுவரன் கமிட்டி அறிக்கை எப்பொழுது வெளியிடப்பட்டது, அந்த அறிக்கையைத் தொடர்ந்து என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதையெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, தொடர்ந்து நடத்தப்படுமா என்று இணைத்துப் பேசினால் முழுத் தகவல்கள் கிடைக்கும்.

1967 ஜூலை 7]

திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : அது சென்று அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் இருந்தது. இப்போது நமது அரசாங்கம் அந்த அறிக்கையை மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் வேண்டுமென்று கேட்டால் கொடுக்கலாம். அந்த அறிக்கை இப்போது அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. (மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : எந்த வருஷம்?) போன வருஷம்.

12-90
நன்
பகல்

எப்படியாவது பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களை உயர்த்த வேண்டும். பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களை உயர்த்தவேண்டுமென்று சொன்னால், பொற்பதக்கம் கொடுப்பதன் மூலம் மட்டும் அவர்கள் நிலையை உயர்த்திவிட முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பாமேசுவரன் கமிட்டி அறிக்கை போன வருடம் வெளியிடப்பட்டு, அங்கத்தினர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : இப்போதுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு அதைக் கொடுத்தால் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : போன வருடம் கொடுத்திருக்கிறது. இந்த வருடத்தில் உள்ளவர்கள் நம்முடைய லைப்ரரியில் அதை வாங்கிப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். மேலும் பல அங்கத்தினர்கள் போன தடவை இருந்தவர்களே இங்கே இருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் நிலை உயர வேண்டும் என்றால், அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு உத்தியோகத்தில் சலுகை கொடுக்க வேண்டும். அம்மாதிரி ஏதாவது செய்தால் தான் அவர்களுக்குத் தங்கள் கால்களைக் கொண்டே நிற்கக்கூடிய ஒரு சக்தி இருக்கும்.

சர்க்கார் கல்லூரிகளில் பிரிதிதிதித்துவ முறையில் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அரிசனங்களுக்கு 16 சதவீதம், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு 25 சதவீதம் என்று அந்த முறைப்படி சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தனியார் நடத்தும் கல்லூரிகளில் அவர்கள் இம்மாதிரி செய்வதில்லை. திருச்சிக்கு சமீபத்தில் நான் சென்றிருந்தபோழுது தனிப்பட்டவர்கள் கல்லூரிகளில் அம்மாதிரி வாய்ப்பு ஏற்படுவதில்லை என்று தெரிய வந்தது. ஒரு லிஸ்டு போட்டு அம்மாதிரி செய்ய வேண்டும். அல்லது சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு, அந்தக் கமிட்டி மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திண்டாமை ஒழிப்பு பற்றிச் சொன்னார்கள். கலப்புத் திருமணம் மூலம் திண்டாமை ஒழிந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு நல்ல ஏற்பாடு தான். இருந்தாலும், பொற் பதக்கத்திற்காகக் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்ள முன்வருவார்கள் என்றால், கோவலன் கண்ணகியின் சிலம்பை விற்ற கதை மாதிரி ஆகிவிடும். அவர்கள் வறுமையினால் வாடினால், அவர்களுக்கு ஏதாவது உத்தி

[திரு. எஸ். ராமலிங்கம்]

[1967 ஜூலை 7]

யோகம் கொடுப்பது, நிலம் கொடுப்பது, இப்படிப் பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் நிலை உயர்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள் நல்ல முறையில் குடும்ப வாழ்க்கை நடத்த முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களுக்குச் சலுகை காட்டுவது பற்றி யோசிக்கலாம் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு உத்தியோகத் துறையில் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்றால், வேறு பல சட்டப் பிரச்சினைகளை அது கிளப்பிவிடும்.

*திரு. கே. பி. எஸ். மணி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன நல மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு முன்னதாக, இந்த மானியத்தைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு கொஞ்சம் அவகாசம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதிய சர்க்கார் வருங்காலத்தில் எங்களுக்கு நிச்சயம் ஒரு நல்ல விளைவை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் என்று நம்பிக்கையோடு இந்த மானியத்தை வரவேற்று பேசுகிறேன்.

கடந்த கால சர்க்கார் பல வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தார்கள். நான் வற்புறுத்த நினைப்பது என்னவென்பதில், இந்தப் புதிய சர்க்கார் அவர்கள் இட்டிருந்த கறுப்புத் திரையை நீக்க வேண்டும் என்பது தான். சட்டங்களைக் காசுதத்தில் அச்சிட்டு, ஜி.ஓ.-க்களை பரப்பிவிட்டார்களே தவிர, அவை நடைமுறையில் அமுலுக்கு வந்திருக்கின்றனவா என்றால், 100-க்கு 90 நடைமுறையில் அமுலுக்கு வரவில்லை, நடைமுறையில் இல்லாத நிலை தான் இருக்கிறது. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பேசும்பொழுது கேட்டால், இதைச் செய்துவிட்டோம், அதைச் செய்துவிட்டோம் என்று பட்டியலைப் படித்துக் காண்பிக்கின்ற ஒரு நிலை தான் அரசாங்கத்தில் இருந்தது என்பது வெள்ளிடைமலை.

குறிப்பாக, கோவில்களில் டிராஸ்டிகளை நியமிப்பது என்பது ஒரு பிரச்சினை. கட்டாயமாக அரிசனங்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் இருந்தும், இந்திய அரசியல் சட்டப்படி 16 சதவீதம் எங்களுக்கு உரிமைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றிருந்தும், இதுவரையில் கொடுக்கப்படாமல், மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி வேண்டுமென்றே நடைமுறை செய்திருக்கிறார்கள். கமிஷனர் போன்ற பெரிய உத்தியோகஸ்தார்கள் இதற்குத் தடை விதித்து, வேண்டுமென்றே அரிசனங்களை நியமிப்பதில்லை என்பதை அரிசன நலத் துறை மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போலத் தான் டிராஸ்டிகளை நியமனம் செய்வதிலும், ஏரியாக் கமிட்டிகள் நியமனம் செய்வதிலும் நிலைமைகள் இருந்துவருகின்றன. ஒரு கோவிலில் ஒரு அரிசன நிர்வாகி நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கும்பொழுது, அங்கு இருக்கும் செல்வாக்கு உள்ளவர்களை, முக்கியஸ்தர்களை விஷயம் தெரிந்தவர்களை சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களையோ, பஞ்சாயத்து யூனியன் பிரசிடெண்டுகளையோ நியமிக்காமல்,

1967 ஜூலை 7] [திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

எங்கேயோ ஒரு மூலையில் இருக்கிற ஒரு மிராசுதாருடைய பண்ணையானை வெளியே பெயருக்கு நியமனம் செய்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், சீர்காழியில் திருவெண்காடு தேவஸ்தானத்தில் கிட்டத்தட்ட 150 வேலி நிலம் இருக்கிறது, ஏகபோக தங்க ஆபரணங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கோவிலுக்கு செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. டி. எம். பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் என்பவரை டிரஸ்டியாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கிற திருவெண்காடு கோவிலுக்கும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பாலசுப்பிரமணிய முதலியாருக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதை அரசாங்கம் நன்றி பரிசீலித்தி, டிரஸ்டிகள், மற்றபடி ஏரியா கமிட்டி சேர்மன் போடுவதிலே அரசனங்களுக்கு தனிச் சலுகை காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மொத்தக் குத்தகை எடுப்பது. நிலச் சீர்திருத்தத்தில் கோவில் நிலங்களை விட்டுவிட்டார்கள். அந்த நிலையை இந்த அரசு கண்டிப்பாக மாற்ற வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் உணவுப் பிரச்சனை தீரவேண்டுமென்றால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் கோவில் நிலங்கள் பார்ப்பாரற்று, கேட்பாரற்றுக் கிடக்கின்றன. ஏதோ மடாதிபதிகளும், மற்றவர்களும், வந்தது போதும் என்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் அரசாங்கம் தலையிட்டு பரிசீலனை செய்து அரசனங்களுக்கு, பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினருக்கு அப்படிப் பட்ட நிலங்களை விநியோகிக்கின்ற ஒரு நிலைமையைக் கொண்டு **வரவேண்டும்**. அரசனங்கள் பலகாலமாகக் குடியிருப்புக்குப் பக்கத்திலுள்ள மாமாங்கனையும், புளிய மாங்கனையும் அனுபவித்துக் கொண்டு வந்திருந்தாலும், நாற்புறமும், நஞ்சை, புஞ்சை நிலம் இருப்பதால் அவை மிராசுதாரர்களுக்குச் சொந்தம், அவைகளை யெல்லாம் கையாள்வதற்கு அரசனங்களுக்கு உரிமை இல்லை என்ற நிலையைத் தான் பார்க்கிறோம். நாடு சதந்திரமடைந்து 18 ஆண்டு காலமாகியும் ஏழை எளிய அரசன மக்கள் பிற்பட்ட மக்கள், குடியிருப்புக்குச் சொந்த மனை இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டமான நிலையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை மாற்றப்பட்டு அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புறம்போக்கு நிலங்களையும், காட்டு நிலங்களையும் அரசனங்களுக்கு ஐரி செய்கிறார்கள் என்றால், அங்கிருக்கும் மிராசுதாரர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் ஐரி செய்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. இங்கு டி.டபிள்யூ என்ற உத்தியோகம் இருக்கிறது. அதில் ஒரு அதிகாரியை நிரந்தரமாகப் போடுவதில்லை. இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு அதிகாரி அங்கே நிரந்தரமாக இருந்தால் நிச்சயம் கணிசமாக எதாவது நன்மை செய்வார்கள். அந்த உத்தியோகம் ஒரு டிரையினிங் சென்டர் மாதிரி இருக்கிறது. கலெக்டருக்கு பி.ஏ.-வாகப் போக

[திரு. கே. பி. எஸ் மணி] [1967 ஜூலை 7]

வேண்டிய ஒருவர் ஆர்.டி. ஓவாக ஒரு வருடம் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த முறையில் டி.டபிள்யூ. உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. தொடர்ந்து ஒரு காலம் பணிபுரிவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தால் தான் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதே போலத்தான் தாசில்தாரும், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரும் இருக்க வேண்டும். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நாம் செலவழித்தும், இந்த இலாகாவில் நிரந்தரமாக ஊழியம் செய்வதற்கு ஒருவர் நியமிக்கப்படுவதில்லை. ஏதோ பிரயாணிகள் தங்கும் சத்திரம் மாதிரி டி.டபிள்யூக்கள் போய் வந்து கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, ஒருவரை நிரந்தரமாக நியமிப்பது இல்லை. தயவு செய்து இந்த அரசாங்கம் இந்த அடிப்படையை, பண்டமெண்டல் ரூல்லை மாற்ற வேண்டும், இல்லாவிட்டால் அரிசனங்களுக்கு ஒரு நன்மையும் செய்ய முடியாது.

நில ஆர்ஜிதம் செய்வதென்றால் அதற்கு எவ்வளவோ விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஒரு நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டுமென்றால், கிட்டத்தட்ட 2 வருஷம், 3 வருஷம் ஆகிவிடுகிறது. மனுப்போட்டவன் கூட அதற்குள் ரெத்துகிறேன். எனக்கும் மனு வந்திருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மனு வந்திருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் கொள்ளிடத்தில் ஒரு அரிசன் வீட்டிற்கு ஓடு போடக் கூடாது என்று அவன் தடுக்கப்பட்டு, அடிக்கப்பட்டு இழுக்கப்பட்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நாட்டிலே நடக்கின்றன. 18 வருஷ கால ஆட்சியில் அரிசனங்கள் எத்தனையோ கொடுமையை அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலே இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் பல்வேறு இடங்களிலே நடக்கின்றன. முன்பிருந்த அரசாங்கத்தை நம்பி இருந்ததால் தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. சென்னையிலே வெந்து தணிகிற, வேதனைப்படுகிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. வெகு நாட்களாக எங்களைக் கொடுமைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எத்தனை நாட்களுக்கு வேதனைப்படுவது? இனிமேலும் நாங்கள் வேதனைப்படுவதற்கு முடியாது. ஆத்திரப்படுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களைப் பறையன், திண்டாத்தவன் என்று சொல்லியிருந்தால், அவர்கள் எங்கள் இடத்தில் இருந்து பார்த்தால், அந்த வேதனையை அவர்கள் நிச்சயம் உணவார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட வேதனைகளை எங்களுடைய சமூகத்திற்கு இழைக்கின்ற எந்த நபர்களாக இருந்தாலும் சரி, எத்தகையை அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி. அளும் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, இப்படிச் செய்வோம்; இப்படித் தான் மறைமுகமாகச் செய்வோம் என்று சொன்னாலும் எங்களுக்குத் தெரியும் என்ன நடக்கிறது என்று. ஆகவே இந்தத் தடைகளை நிரந்தரமாக நீக்குவதற்கு ஆட்சியாளர்கள் உதவி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, மேற்கொண்டு இந்த அரசாங்கத்தை நம்பியிருக்கின்ற அரிஜன மக்களுக்குக் கொடுமை வராமல் காக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1967 ஜூலை 7]

* திரு. எஸ். முத்துலிங்கம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1967-68-ம் ஆண்டுக்கான, அரிசன நலத் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய சில பல கருத்துங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு, வழங்கப்படும் வீட்டு மனைகள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வழங்காமல், காலதாமதமாக வழங்கப்படுகிறது. ஆகவே, வீட்டு மனைகளைத் துரிதமாக வழங்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து, காலதாமதமின்றி வழங்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து கிராமத்திலிருந்து, அரிசன காலனிக்கு ரோடு போடு வதிலும், காலனியிலிருந்து கடுகாட்டுக்குப் போகும் ரோடு போடு வதிலும், காலதாமதம் ஆகிறது. சில கிராமங்களில் ரோடுகள் போடுவதற்கு சாங்ஷன் ஆகி ஐந்தாறு வருடங்கள் கூட, கிராம பஞ்சாயத்துப் போர்டர் அந்த ரோடுகளை உடனடியாகப் போடாமல், நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமைகளைத் தவிர்த்தும், அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படாமலும் சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, ரோடுகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அந்தக் கால வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரிசன நலத் துறையில் பணியாற்றும் அதிகாரிகள், அரிசன நல இலாகா தாசில்தார் மூன்று தாலுக்காக்களுக்குச் சேர்ந்து ஒருவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் ஒரு தனி ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அந்த ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களை ஆறு மாதத்திற்குள்ளாக ஒரு இடத்திலிருந்து வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிடுகிறார்கள். அதனால், அந்தப் பகுதியில் உள்ள குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பதில் டிலே ஆகப் போய்விடுகிறது. ஆகவே அந்த ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் நிரந்தரமாக, மூன்று ஆண்டுகளுக்காவது பணி புரியும் வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆஸ்டல்களுக்குப் பல இடங்களில் பயிற்சி பெறாத வார்டன்கள் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். குறைந்தது செகண்டரி கிரேட் ட்ரெயினிங்காவது முடித்திருக்க வேண்டும்; அதோடு 40 வயதிற்கு மேற்பட்ட நபரையாவது ஆஸ்டலில் பணியாற்ற வழிவகை செய்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆஸ்டல் கட்டடங்கள் பெருவாரியாக வாடகைக் கட்டடங்களில் இருந்து வருகின்றன. அம்மாதிரி இல்லாமல், சர்க்காராலேயே ஆஸ்டலுக்காக கட்டடம் கட்டித் தர வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் வந்தவாசிப் பகுதியில் பள்ளிக் கட்டடங்கள் புயலால் பாதிக்கப்பட்டு சேதாரம் அடைந்திருக்கின்றன. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கட்டடங்களை உடனடியாக பராமரித்து கட்டிக் கொடுப்பதற்குச் சர்க்கார் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்] [1967 ஜூலை 7]

அரிசன மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் சேர 16 சதவீதம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த 16 சதவீதம் என்பதை 25 சதவீதம் என்று உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான வழிவகைகளைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அரிசன மாணவர்களுக்கும் மற்ற மாணவர்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கள் வழங்கப்படுகின்றன. மேற்படி ஸ்காலர்ஷிப் பாரம்கள் பள்ளி மாணவர்களுக்குக் கிடப்பது அரிதாக இருக்கிறது. மேற்படி பாரங்களை காலாகாலங்களில் வழங்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேற்படி பாரங்களை டைரக்டர் ஆபீசிலிருந்து ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அனுப்பும் போது, முதல் வருஷத் தில் டிசம்பர் மாதத்திலேயே அனுப்பிவிட்டால், அடுத்த ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் அவை நல்ல முறையில் வழங்கப்பட்டு, ஸ்காலர் ஷிப்புகள் பெறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அரிசன மக்களுக்கு சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்கள் ஆர்ஜி தம் செய்யப் படுவதில் காலதாமதம் ஆகிறது. அதைத் தவிர்க்க சர்க்கார் தாசில்தாரைப் போட்டு, மேற்படி புறம்போக்கு நிலங் களைத் துரிதமாக ஆர்ஜிதம் செய்ய தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்கார் பல விதமான மானியங்களோ, கடன்களோ அரிசன மக்களுக்குக் கொடுப்பதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்காரால் ஆதித்திரவிட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகைகள் காலா காலத்தில் கிடைக்கவும் சரியாகக் கிடைக்கவும் சர்க்கார் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* DR. HABIBULLAH BAIG: Mr. Chairman, Sir, I rise to support the Demand relating to Harijan Welfare moved by the Hon. Minister for Harijan Welfare. The sum of about Rs. 6½ crores asked for, for the uplift of the Harijans and other back- ward classes who are socially and economically backward, must definitely be granted by this House. These communities which are declared as Scheduled and Depressed Classes are really depressed and they are socially, educationally and economically very, very backward. So, it is the duty of the State Government to see that they must be brought forward socially, economically and educa- tionally.

Sir, I happen to be a Muslim belonging to the Muslim com- munity. I think it is my duty to represent the grievances of my community. My community is supposed to be a forward com- munity but the Hon. Minister for Harijan Welfare will know in her constituency the plight of the Muslim community who are very backward socially, educationally and economically. She herself knows how the Muslims are living in a backward condition. Most of them are beediwalahs, rickshaw-walashs and jutka-walashs and they are very, very backward socially, educationally and econo- mically but they are dubbed as forward community. Only a sect of the Muslims are classified as backward. A person who gets

1967 ஜூலை 7]

[Dr. Habibullah Baig]

more income may be considered as forward, a person who is highly educated may be considered as educationally forward and a person who is socially all right may be considered as socially forward but a person who is socially, economically and educationally backward cannot be considered as forward. So, Mr. Chairman, most of our community people are very, very backward economically, educationally and socially. If we go and see the conditions in the locality where they are living with reference to their health and economic conditions, we can see how very, very backward they are. So, I request the Hon. Minister to see that the Muslims are classified as backward. Previously the British Government had considered the Muslim community as a backward community and there was also reservation of seats for them in the educational institutions and the services. The Hon. Chief Minister is aware that the Muslims are unrepresented in the police force, military force and in some other departments. They have been deprived of their legitimate rights and I hope that the present Government which are the greatest supporters of the Muslim community will see that they are socially, educationally and economically brought forward. In this connection, I must inform the House that I made representations to the Hon. Chief Minister in person and requested him to make reservations for the Muslims in the teaching institutions and services on the basis of their population in the State. At the same time I have also brought to his notice that the percentage of the Muslim population as 4.63 per cent recorded in the Census Report is wrong. There are 13 lakhs Muslim voters in this State and persons below 21 years are not eligible to vote. There will be many people below that age. If they are included, the total number of Muslims living in the Madras State will be more than 25 lakhs. On the basis of this figure, 4.63 per cent is wrong; the percentage should be more than 8 or 9. So the census figures must be corrected. On the basis of census figures only they must be given representation.

As far as Haj pilgrimage is concerned, reservation is made on the basis of population. About 500 pilgrims go from Andhra Pradesh, 400 go from Karnataka and another 400 go from Kerala. Only 200 pilgrims go from the Madras State, because the allotment is made on the basis of population. The wrong figure of 4.63 is taken as the percentage of Muslim population and therefore more persons are not able to go to Haj. I request the Hon. Chief Minister to see that the census figures are corrected and the Muslims must be given proper representation on the basis of their real population basis. It is really unfortunate that after Independence Muslims are being brought down socially and educationally. The present Government must see that this community, which is thoroughly backward in every respect, is treated on a par with the Harijans and scheduled tribes. Thank you very much.

* திரு. அ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே 1967-68-ஆம் ஆண்டின் அரிசன நலத் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற

[திரு. அ. ஆறுமுகம்]

[1967 ஜூலை 7]

விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பு ஆட்சி புரிந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருபது ஆண்டுகளாக அரிசன மக்களுக்கு வீட்டு வசதிகூடச் செய்து தர முடியாத நிலையிலே சென்றிருக்கிறது. குறிப்பாக சில பகுதிகளிலே மனுக்கள் போட்டால் அந்த மனுக்களுக்கு உண்டு அல்லது இல்லை என்று பதில் வர ஆண்டுக்கணக்காக ஆக்கிரமிக்கிறது அந்த அரசாங்கம். குறிப்பாக என்னுடைய ஊரிலே ஒரு சேரிக்கு 1958-இலே மனுப்போட்டு 1967-இலே கூட இன்னும் அந்தச் சேரிக்கு நிலம் கிடைக்காத நிலைமையில் மீண்டும் மீண்டும் மனுக்களுக்கு மேல் மனுக்கள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசாங்கம், வீட்டுக்கு மனுக் கொடுத்தால் மூன்று மாதங்களிலே அவர்களுக்கு வீட்டு மனையைக் கொடுக்க உறுதியைச் செய்து, எந்த ஒரு பட்டா நிலமாக இருந்தாலும், கோயில் நிலமாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இடத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து வீட்டு மனையை வழங்க இந்த அரசு முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு வீடு கட்டுகின்றபொழுது அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டக்கூடிய பொருளை, பனை மாங்களை, புறம்போக்கிலே உள்ள பனை மாங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராமப் பகுதியிலே தனியாக வீடு கட்டி ஒதுக்கித் தர இருப்பதை ஒவ்வொரு பகுதியிலேயும், மற்றும் ஊரிலே நடு மத்தியிலேயும் வீடு கட்டிக் கொடுக்க அரசு முன் வந்தால் ஜாதி மத பேதம் சற்றுக் குறையுமென்ற என்னுடைய கருத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சில பகுதியிலே தண்ணீர்ப் பிரச்சினை நீண்ட நாளாக இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க, பொதுவாக கிணறுகளை வெட்டி ஜாதி மதம் பாராமல் எல்லா மக்களும் எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற அளவுக்கு ஒரு அமலை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சில கிராமப் பகுதிகளுக்கு மின்சார வசதிகளே இல்லாமல் இருக்கின்றது. அவ்வாறு அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இடங்களுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் போட்டுத் தர வேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அரிசன மக்கள் ஸ்காலர்ஷிப் வேண்டுமென்று மனுக்கள் போட்டால் அவர்கள் சென்னை வந்து பெற வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பணத்தை உடனடியாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, சில பகுதிகளிலே 300, 400 வீடுகள் இருக்கும் பகுதிகளுக்கு ஒரு மருத்துவ மனையை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால் அந்தப் பகுதி அரிசன மக்கள் உடல் நலனை நல்ல முறையில் பாதுகாக்க ஏதாவது இருக்கும் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1967 ஜூலை 7] [திரு. அ. ஆறுமுகம்]

சில பகுதிகளுக்கு நிலங்களை அளந்து கொடுத்து இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும் முட்டுக்கல் போடாத நிலையிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்று அதிகாரிகளைக் கேட்டால் கல் போடும் காண்டிராக்டர்கள் என்று குறிப்பிட்ட சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வந்து போட வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நாங்கள் இரண்டு, மூன்று முறை மனுக்கள் அனுப்பியும் அவர்கள் சரியான முறையில் வந்து நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். எனவே, அவ்விடங்களில் உடனடியாகக் கல் போட இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கிராமப் பகுதிகளுக்குச் செல்லும் ஆசிரியர்களுக்கு கிராமத்திலுள்ள மக்கள் வீடு தர மறுக்கிறார்கள். காரணம் அவர்கள் தீண்டப்படாதவர்கள் என்பது. அந்தக் காரணத்தினாலே வீடுகள் இல்லாமல் சில பகுதிகளில் அவதியுறுகிறார்கள். உடனடியாக ஏற்பாடு செய்து ஆதித் திராவிட ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு வீட்டினைத் தர அரசு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, நீண்டநாளாக ஜாதி மத பேதத்தை வைத்திருந்தது காங்கிரஸ் அரசாங்கம். நம்முடைய ஆட்சி உடனடியாக ஜாதி மத பேதத்தைப் போக்க வேண்டுமென்று அரசை மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக்கோரிக்கையை நான் ஆதரித்து வரவேற்றுக் கூறி என்னுடைய சிறிய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி : அன்புசார்ந்த சட்டமன்ற தற்காலிக சபாநாயகாவர்களே; அரிசன நல மானியக்கோரிக்கையின் பேரிலே என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அரிசன மானியக்கோரிக்கையின் பெயராலே அரிசன மக்களுக்கு அதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சலுகைகள் பூரணமாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றதா என்று கேட்டால் காலாகாலத்திலே அவர்களுக்குப் பூரணமாக அந்தச் சலுகைகள் கிடைக்கப்பெறுவது கிடையாது. காரணம், சட்டத்திலே இருக்கின்ற விதிகளைக் காட்டி அதன்மூலமாக சரியாக இல்லை என்று காலதாமதம்தான் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சலுகைகளைப் பூரணமாகப் பெறுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை அதிகாரிகள் மட்டத்திலேயோ அல்லது மற்ற விவரம் தெரிந்த மக்கள் மட்டத்திலேயோ அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை.

வீடுகட்டும் திட்டம் என்று நகர்ப்புறங்களிலே இருக்கின்றது. அதையொட்டி வாழ்கின்ற மக்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற அளவு சில வசதிகள் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கிறார்கள். தூரத்திலே இருக்கும் கிராமப்பகுதி மக்கள் ஒரு செண்ட் இடத்திலே, இரண்டு பேர்கள் குடியிருக்கும்படியான சின்ன இடத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கின்ற அளவுக்கு இந்தத்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1967 ஜூலை 7]

திட்டத்திலே நிச்சயமாக அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்கு வீடு கட்டித்தர ஏற்பாட்டை உருவாக்கினார்களே யானால் அந்தத் திட்டத்திலே அவர்கள் பயனுள்ளவர்களாவார்கள். அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை அவர்களுக்குத் தந்திருக்கிறது என்றும் தெரிந்துகொள்வார்கள்.

சில கிராமங்களில் குடிப்பதற்குக் குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. அரிசன மக்கள் அங்கு வாழ்கின்ற மற்றவர்களிடத்தில் போய் ஒண்டிநின்று ஒரு குடம் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன் என்று கேட்டுப் பெறுகின்ற நிலைமை இன்னும் பல கிராமங்களில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பிறரை அண்டி அவர்கள் கொடுத்தால்தான் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை பல கிராமங்களிலுள்ளது. அவ்வாறு அரிசன மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு குடிதண்ணீர் வசதி கிடைக்காமல் குடிதண்ணீருக்காக அண்டி வாழ்கின்ற, கெஞ்சிக்கேட்டுக்கொள்ளுகின்ற நிலைமை இன்னும் தமிழகத்திலே இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. எனவே, உடனடியாக அவர்களுக்குத் தண்ணீர் வசதிகள் கிடைப்பதற்கு, தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அரிசனங்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ளவேண்டுமானால், அவர்கள் தங்களுடைய பங்குத் தொகையாக ரூ. 250 கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அவர்கள் அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருப்பதால், அரிசன மக்கள் பலர் வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியாமலிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினை, வீட்டுப் பிரச்சினை இவற்றைக் குறித்தெல்லாம் அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், ஒரு சென்ட் நிலத்தில் இருவர் குடியிருக்கும் நிலை இருக்கக்கூடாது. ஒரு சென்டில் இரண்டு குடும்பங்கள் வசிப்பதென்றால், கழிவு நீர் பெருகி, சுகாதார வசதியற்ற நிலை ஏற்படுவதால், தொத்து நோய்கள் பரவி, கிராமம் பூராவும் பாதிக்கக் கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. இத்தகைய நிலைமைகளை யெல்லாம் போக்கவேண்டுமென்றால், இத்தகைய மக்களுக்கு மேலும் சொகரியங்கள் செய்துகொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திட்டம் போடுவதிலும், நிறைவேற்றுவதிலும் காலதாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்குமானால், அவர்களுடைய கஷ்டங்களை ஆராயாமல் விட்டுவிட்டதாக அவர்கள் கருதிக்கொள்ளக்கூடும். ஆகவே, அரசு இதிலே மிகத் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலிருக்கும் அரிசன மக்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்புவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. குழந்தைகளைக் கட்டாயமாகப்

1967 ஜூலை 7] [திரு. கே. என். குமாராசாமி]

பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பிவைக்கவேண்டும் என்ற பதில் ஆங்காங்கிருக்கும் உபாத்தியாயர்களோ மற்றவர்களோ அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளுவது கிடையாது. அரிசன மக்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளைக் கட்டாயமாகப் பள்ளிக்கு அனுப்பிப் படிக்கவைக்க வேண்டும் என்ற நிலைமையை உருவாக்கவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்கள் வசிக்கும் பகுதிகளுக்கு மின்சார விளக்கு வசதி செய்து தருவதிலும் அரசினர் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தொழில் வசதிகளைப் பொறுத்த வரையில், செருப்புத் தைக்கும் தொழில், தையல் தொழில், போன்றவைத் தொழில்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்துவதற்கான சலுகைகள் வழங்குவதாக அரசாங்கம் அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. விவரம் தெரிந்த ஒன்றிரண்டு பேர்கள்தான் அந்தச் சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்களே, தவிர, விவரம் தெரியாதவர்களுக்குக் கிடைப்பதே கிடையாது. இதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் செருப்புத் தைக்கும் தொழிலோ, வேறு எந்தத் தொழிலோ துவக்கப்பட்டிருக்குமானால், அந்தத் தொழில் அந்தக் கிராமத்தில் நல்ல முறையில் நடக்கிறதா, அதிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் அந்தத் தொழில் மூலமாக முன்னேறியிருக்கிறார்களா என்பதையெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டும். கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகள் இல்லாமல், பல திட்டங்களை அமல் நடத்துவதால் மட்டும் பிரயோசனம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்ல முடியாது. விவரம் தெரிந்தவர்களே அந்தத் திட்டங்களின்மூலம் பயன் அடைகிறார்கள். குறிப்பிட்ட சிலர் மட்டுமே அந்தத் திட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதால் பாக்கி இருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. அதிகாரிகள் வந்து பார்க்கும் போது, அந்தத் திட்டம் இருப்பதாகக் காட்டி, அதிகாரி போன பிறகு அந்தத் திட்டம் இல்லை என்ற சூழ்நிலைகளும் நிலைமைகளும் இருப்பது தவிர்க்கப்பட்டு, அரிசன மக்களுக்காக வகுக்கப்படும் திட்டங்கள் சரியான முறையில் உரியவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற ஒரு மார்க்கத்தை உருவாக்க, அதிகாரிகள் மட்டத்திலும் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளச் செய்யவேண்டும். அரிசனங்களுக்குரிய சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கூடிய சீக்கிரமாகக் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பை உருவாக்குவதிலே அமைச்சரவை கவனம் செலுத்த வேண்டும், அதிலுள்ள குறைபாடுகள் நீக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஜெ. பெள்ளி கௌடர்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன நல மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, இரண்டொரு வார்த்தைகள் மட்டும் நான் பேச விரும்புகிறேன். கடந்த இருபதாண்டிக் காலமாக, எந்த எந்த அரிசனக் குடிசைகளில் இருவாண கருப்பு-சிவப்புக் கொடிகள் பறக்கவிடப் பட்டிருந்தனவோ அந்தக் குடிசைகளில் உள்ளவர்களெல்லாம் அரிசனங்களாகக் கருதப்படவில்லை. ஆகவே, இந்தச் சர்க்காரின் மூலம்,

[திரு. ஜெ. பெள்ளி கௌடர்] [1967 ஜூலை 7]

அரிசன மக்கள் எல்லோரையும் ஒன்றுபடுத்தி, அவர்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்துதர வேண்டும் என்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரிசன மக்கள் நிரந்தரமாக ஒரே இடத்தில் தங்கியிருப்பதற்குப் போதிய வசதி இல்லாத காரணத்தால், அவர்கள் ஓரிடத்தில் தங்கிவிட்டு, அதற்குப் பிறகு அங்கிருந்து குடிபெயர்ந்து வேறு இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டியிருப்பதால், அவர்களுடைய குழந்தைகளை நிரந்தரமாக ஒரே பள்ளியில் படிக்க வைக்க வசதி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையைத் தவிர்ப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். அவர்கள் வசிக்கும் ஸ்டூடென்ட் தனியாருக்குச் சொந்தமானதாக இருக்கிற காரணத்தால், குடிநீர் வசதி செய்யவோ, அல்லது நிரந்தரமாக அங்கே தங்குவதற்கோ வகையில்லாமலிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஸ்டூடென்ட் அகுவையர் செய்து, அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கி அங்கே அவர்கள் நிரந்தரமாகத் தங்க வகை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆதிவாசிகளின் நன்மைக்காகப் பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருந்தாலும், நம்முடைய அரசாங்கம் அவற்றை விரைவில் செயல்படுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கும் விவசாய மக்களைப் பொறுத்த வரையில், போதிய அளவு வீணீச்சல் இல்லாத காரணத்தால், அவர்கள் சர்க்காருக்குத் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டிய கடன் தொகையைத் திருப்பித்தர இயலாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சர்க்கார் சலுகை காட்டி ஆதரிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆதிவாசிகளுக்கும் அரிசனங்களுக்கும் செய்யக்கூடிய நன்மை அவர்கள் கையில் சரியாகப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், கீழ் மட்டத்தில் வேலை செய்யும் அதிகாரிகளை நிரந்தரமாக்கும் வேலைகளைக் காலதாமதம் இல்லாமல் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஆர். விஜய ரகுநாத தொண்டமான் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து, என்னுடைய சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலிருக்கும் அரிசனங்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் முக்குலத்தோருக்கும் பழைய அரசாங்கம் நல்ல பல சலுகைகளைக் கொடுத்திருந்தது. அதே சலுகைகளை இந்த அரசாங்கமும் இப்பொழுது கொடுத்து வருகிறது. இப்பொழுது இந்த இரண்டு சமுதாயத்தின் ஜனத்தொகையைப் பார்க்கும் போது, அவர்களுக்குப் பழைய சலுகைகளையே கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் போதுமா என்று பார்த்தால், அது போதாது

1967 ஜூலை 7] [திரு. ஆர். விஜய ரகுநாத தொண்டமான்]

என்றுதான் நான் சொல்ல வேண்டும். இதை அரசாங்கம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, இன்னும் அதிகச் சலுகைகள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் தமிழகத்தில் அரிசனங்களும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களாகிய முக்குலத்தோரும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். மூன்றி விரண்டு பகுதியினர் இவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பொருளாதாரத்திலோ அல்லது முன்னேற்றத்திலோ பார்த்தால், அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கியே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை போதாது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக இன்னும் அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரிசனங்களும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களும் நகர்ப் புறங்களில் அதிகமாகக் காணப்படுவதில்லை. அவர்கள் கிராமங்களில்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அப்படித் கிராமங்களில் இருக்கிறவர்கள் விவசாயத்தில்தான் அதிகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். இந்தக் காலத்தில் விவசாயம் அவ்வளவாகப் பயன் தரக்கூடியது என்று சொல்ல முடியாது. அதனால் அவர்கள் எவ்வளவுதான் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டாலும் எந்தவிதமான பலனையும் அடையாமல், ஏழ்மை நிலையிலேயே இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதற்காக அரசாங்கம் கிராமங்களில் விவசாயத்தை யொட்டிய தொழில்கள் (அக்ரிகல்சர்-பேஸ்டு இன்டஸ்ட்ரிஸ்) ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஏற்படுத்தினால், விவசாயமும் கிராமங்களில் நன்றாக வளரும். தொழில் வளர்ச்சியும் கிராமங்களில் நன்றாக ஏற்படும். இப்படியெல்லாம் செய்தால் பிற்பட்ட சமுதாயம் முன்னேறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கும். கல்வித் துறையிலே எவ்வளவு சலுகைகளை அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறதோ, அதே சலுகைகளைத் தொழிற் துறையிலும் இந்தப் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் அரிசன மக்களுக்கும் அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரசாங்க வேலைகளில் பிற்பட்ட வகுப்பினர் அதிகமாக இல்லை. இந்த அரசாங்கத்திலே இப்பொழுது பிற்பட்ட வகுப்பை சேர்ந்த ஒருவர்தான் ஜ.ஏ.எஸ். கேடரில் இருக்கிறார். பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமான எண்ணிக்கையில் ஜ.ஏ.எஸ். கேடரில் வருவதற்கேற்ற வகையில், அந்தச் சமூகத்தினருக்குத் தகுந்த பயிற்சி கொடுத்து, அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க உதவவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது முதுகுளத்தார் பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடியவர்களில், பெரிய அதிகாரிகளாக இங்கு இல்லை. அப்பகுதி மக்களில் என்ஜினீயரோ, பெரிய ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களோ இல்லை. அப்படி பிற்பட்ட பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களுக்கு இன்னும் அதிக சலுகைகள் கொடுத்து அரசாங்கம் உதவ வேண்டும்.

[திரு. ஆர். விஜய ரகுநாத தொண்டமான்] [1967 ஜூலை 7]

இப்போது மருத்துவக் கல்லூரியை அல்லது பெறியியல் கல்லூரியை (என்ஜினீயரிங் காலேஜ்) எடுத்துக்கொண்டால் ஹரிஜனங்களுக்கு 16 பர்சென்டும், பேக்வேர்டு கிளாஸுக்கு 25 பர்சென்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தற்போது நாட்டில் அதிகரிக்கும் ஜனத்தொகையை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த அளவு போதவே போதாது. ஆகவே, இதை அரசாங்கம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, ஹரிஜனங்களுக்கு 16 பர்சென்ட், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு 25 பர்சென்ட் என்ற விகிதத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. பி. துரைராஜ்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த மாமன்றத்தில் அனுமதி கோரி வைக்கப் பட்டுள்ள ஹரிஜன மானியத்தின்கீழ் அதை ஆதரிக்கும்பொருட்டு ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகின்றேன். இந்த மன்றத்திலே பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், “தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலை உயர வேண்டுமானால் அதற்குத் தடையாக இருப்பவை இல்லாமை, கல்லாமை, அறியாமை” என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். அந்த மூன்றிலே கல்லாமை என்பதுதான் மற்ற இரண்டுக்கும் அடிப்படையாக உள்ளது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய கல்வி வசதிக்காக எவ்வளவு அதிகம் செலவிடுகிறோமோ, அந்த அளவுக்குத்தான், அந்தச் சமுதாயத்தில் பொருளாதார நிலை உயர்ந்து அறியாமை நீங்குவதற்கு வழி ஏற்படும். அந்தக் கல்லாமையை நீக்க வேண்டுமானால், ஆரம்பக் கல்விக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பது இன்றியமையாததாகும். ‘சுவரை வைத்துக்கொண்டுதான் சித்திரம் எழுத வேண்டும்’ என்பது போல, ஆரம்பப்பள்ளிகளில் படிக்கும் ஏழை மாணவர்கள் நன்றாக, திடகாத்திரத்துடன் இருந்து, நல்ல ஆரம்பப் பள்ளிப் படிப்பு பெற்றால்தான் அவர்கள் பிற்காலத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் நன்றாகத் திறம்பட தேர்ச்சிபெற நல்ல நிலைமைகள் உருவாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தற்போது ஹரிஜன நல இலாகாவினால் சில பள்ளிகளுக்கு மதிய உணவு வழங்கப்படுகிறது. ஹரிஜன நல இலாகாவின் கீழ் இல்லாத சில பள்ளிகளுக்கும் மத்திய உணவு வழங்கப்படுகிறது. இதில் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய அம்சம் என்னவென்றால், கடந்த ஆண்டிலே கொடுக்கப்பட்ட அந்தப் பள்ளிகளுடைய மாணவர்கள் எண்ணிக்கையிலே இப்போது 75 சதவிகிதம்தான் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று மேலிடத்திலிருந்து உத்தரவு வந்திருப்பதாகவும், ஆகையால் கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும் மாணவர்கள் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து பல பள்ளிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் நடத்தும் வ. உ. சிதம்பரனார் ஆரம்பப்பள்ளியில் 44 மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்கப்பட்டு வந்தது. இந்த ஆண்டு 25 சதவிகிதம் குறைக்கப்பட்டு 33 மாணவர்களாகக் குறைக்கப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பக் கல்வியிலுள்ள மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்குவதிலே நாம்

1967 ஜூலை 7]

[திரு. பி. துரைராஜ்]

தாராளமாகச் செலவிட வேண்டும். ஆகையால்தான் நம்முடைய ஹரிஜன மானியத்தில் கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு 40 லட்சம் ரூபாய் இப்போது ஒதுக்கியிருப்பதன் காரணமாக, இந்த அரசு ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் மிக்க அக்கறை கொண்டு இருப்பது என்பது நான் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை.

மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம், புத்தகங்கள் வழங்குவதற்கும், உடைகள் வழங்குவதற்கும் 1 முதல் 3 வகுப்பு மாணவர்களுக்கு 3 ரூபாய் ஆண்களுக்கும், 4 ரூபாய் பெண்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த ரூபாயில் ஒரு பெண் குழந்தைக்கு ஒரு சட்டை, பாவாடை தைக்க முடியாமல் இருக்கிறது. இந்த உபகாரச் சம்பளத்தை தற்சமயம் இந்த ஆண்டிலிருந்து மாணவர்களுக்கு 4 ரூபாயாகவும், மாணவிகளுக்கு 5 ரூபாயாகவும் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 4, 5 வகுப்புகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு முறையே 4 ரூபாய், 6 ரூபாயாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஐந்தாம் வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்கள் சுமார் 10 வயது நிரம்பியுள்ள மாணவர்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு அளிப்பதையும் அதிகப் படுத்தி, மாணவருக்கு 6 ரூபாய் என்றும், மாணவிக்கு 8 ரூபாய் என்றும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே அரசாங்கச் சார்பிலே ஒரே ஒரு பெண்கள் பயிற்சிப் பள்ளிதான் இருக்கிறது. அங்கே 40 மாணவிகள் படிக்க வசதியிருக்கிறது. அந்த 40 மாணவிகளில் நம்முடைய ஹரிஜனப் பெண்களுக்கு 16 சதவிகிதம் என்ற அடிப்படையில் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 6 பேர்களுக்குத்தான் இடம் இருக்கிறது. அரசினரும் இந்தப் பெண்கள் பள்ளியில் கூடுதலாக இரண்டு வகுப்புகள் நடத்த அனுமதி கொடுத்திருந்தால் இன்னும் அதிகமான பேர் படிப்பதற்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கும். ஆகவே, கூடுதலான இரண்டு வகுப்புகளை நடத்த அரசினர் அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மானியம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், இந்த நாட்டில் ஹரிஜனங்கள் நாட்டினுடைய முதுகெலும்பாக இருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். ஹரிஜனங்கள் தான் நாட்டிலே மிகக் கடுமையான உழைப்பிலே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய நலனிலே அக்கறை கொண்டிருக்கக்கூடிய நமது அரசு, துரிதமாக சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு நான் சில ஆலோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜன மக்கள் பொருளாதாரத்திலே உயர்ந்தாலொழிய, அவர்களுக்கு வேறு எந்த விதத்திலும் முன்னேற்றத்தைக் காண முடியாது. பொருளாதாரம் இல்லையென்று சொன்னால், படிப்பதாக இருந்தாலும் சுகாதாரமாக இருக்க வேண்டுமென்று

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1967 ஜூலை 7]

சொன்னாலும், கலாசார வசதிகளைப் பெற வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அவர்களுடைய பொருளாதாரம் முன்னேற்றமடையாமல் இந்தத் துறைகளிலே முன்னேற்றத்தை எதிர்பார்ப்பது அவ்வளவாகப் பொருத்தமாக இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

முதற்படியாக, இந்த ராஜ்யத்தில் ஹரிஜனங்கள் 100-க்கு 90-க்கு மேற்பட்டவர்கள், குடியிருப்பதற்குச் சொந்த மனையில்லாதவர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி இந்த மன்றத்தில், இருபது ஆண்டுகளாக ஹரிஜன தொகுதியிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் அவ்வளவு பேராலும் வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. “கடலிலே பெருங்காயம் கரைத்ததுபோல்” மனைக்கட்டுகளை வாங்கி வழங்குவதாகச் சொல்லி, கணக்கு பார்ப்பார்களானால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய புள்ளிவிவரத்தில், 1,57,066 மனைகளை வாங்கி வழங்கியிருப்பதாகவும், 72,406 மனைகளில் வீடு கட்டியிருப்பதாகவும், 84,660 மனைகளில் வீடு கட்டாமல் இருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 84,660 மனைகளில் வீடு கட்டப்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் போதுமான பொருள் உதவி இல்லை. அப்படிப் பொருள் உதவி இருந்தாலும், அவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கக் கூடிய மனைகள் எல்லாம் பள்ளமான பிரதேசங்களில் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ‘கொடுத்தோம்’ என்ற பெயருக்காக, எண்ணிக்கையிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. அந்த நிலையிலே இருக்கக்கூடிய ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குப் பள்ளமான இடங்களை யெல்லாம் சமமாகத் தார்த்துக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையில், இந்த நிதியிலிருந்து பணத்தை ஒதுக்கியாக வேண்டும். அது மாத்திரமல்லாமல், மனைக்கட்டு கொடுப்பதிலே ஏன் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை அறிய முன்னால் அரசு ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, அதற்குப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து, ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த அறிக்கையில் உள்ள நல்ல அம்சங்களை எல்லாம் எடுத்துப் படிப்படியாக நிறைவேற்ற நம் அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். அதில் சொல்லியிருக்கக்கூடிய பிரதான அம்சம், குறிப்பிட்ட வருஷத்திற்குள்ளாகவே அவர்களுக்கு மனை வழங்கப்படவேண்டும் என்பதாகும். இன்றையதினம் புதிதாக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்கு வழங்குவதில் மிகவும் காலதாமதமாகிறது. அதில் ரெவின்யூ, இலகாக்காவின் ஒத்துழைப்பும் கிடையாது. ரெவின்யூ இலகாக்காவுக்குச் சில சட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுப்பதில் காலதாமதமாகிவிடுகிறது. இன்றையதினம் ஹரிஜன மக்கள் யாருடைய நிலங்களில் இருந்தாலும் அந்த மனைகளை அவர்களுக்கே பட்டா செய்துகொடுக்கவேண்டும். 1960-ஆம் வருஷத்திற்கு முன்னால் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களில் குடியிருப்பவர்களுக்கு அந்த நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டு

1967 ஜூலை 7] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

மென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரியத்தை இந்த அரசாங்கமாவது செய்து கொடுத்து நல்ல பெயரைப் பெறவேண்டும். குறிப்பாக தரிசு நிலங்களை பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பி.டபிள்யூ.டி. என்றும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வேறு பல்வேறு காரணங்களுக்காக ஒதுக்கியிருப்பதால் ஒரு ஊரில் பத்துப் பேர்களுக்குக் கூட தரிசு புறம் போக்கு நிலம் கிடைக்காது. ஆகவே எந்த நிலமாக இருந்தாலும் அதை ஹரிஜனங்களுக்கு உடனடியாகப் பட்டா செய்து கொடுப்பதுதான் உதவியாக இருக்கும். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்னை நகரத்தில் தீப்பிடித்து ஆயிரக்கணக்கான குடிசைகள் சாம்பலாகி விட்டன என்ற விவரம் தெரிய வருகிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் அரசாங்கமே வீடுகள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அம்மாதிரி வீடுகளுக்கு டின்ஷீட்டுகளோ அல்லது ஒடுகளோ போட்டுக் கொடுத்து அவர்களை நிரந்தரமாகத் தீ விபத்துக்களில் இருந்து காப்பாற்ற ஹரிஜன இலாகா மூலமாகவாவது நல்லதொரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற
பக்கம்
1-00

கிராமங்களிலே வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள என்று 750 ரூபாய் மானியமாகவும் 250 ரூபாய் கடனாகவும் கொடுக்கிறார்கள். அந்த வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பெற்று குடி போவதற்குள்ளேயே அவை உடைந்து ரிப்பேராகி விடுகின்றன. இம்மாதிரி வினாடிக்கப்படும் ரூபாயை வேறு வகையில் உபயோகித்துக் கொள்வது நியாயமாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹரிசனங்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக வீடு கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வது சரியாக இருக்கும். இந்த முறையை அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் வேளாண்மைக்காக உழவுமாடுகள் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். பாசனக் கிணறுகளும் தோண்டிக் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இவை எல்லாம் கூட வசதி உள்ளவர்களுக்கே கிடைக்கக் கூடிய நிலைமைதான் இன்று இருக்கிறது. இவ்வகையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தை ஒன்றுமே வசதி இல்லாதவர்களுக்கு கைத்தொழில்கள் செய்வதற்கென வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுக்கலாம்.

கூட்டுறவு பால் வழங்குத் திட்டத்திற்கென 3 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதுமானதல்ல. கிராமங்களில் பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து கறவை மாடுகளை வாங்கித்தருவதின் மூலமாகவும் அரிசனங்களுக்கு உதவி செய்யலாமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று நமது மாநிலத்தில் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் தரிசு நிலமாகக் கிடக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் நிலம் இல்லாத ஏழை ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு இனமாகப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும். சீட்டுக் குலுக்கிப் போடுகிற விவகாரமே இருக்கக்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1967 ஜூலை 7]

கூடாது. ஹரிஜனங்களுக்கே தரிசு நிலங்களை எல்லாம் கொடுத்து ஆகவேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கும் ஏழை அரிஜன மாணவர்களுக்கு மாணவர் இல்லங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு தங்கிப் படிப்பதற்கு வசதியும் படிக்கவேண்டுமென்ற உணர்வும் ஏற்படுமென்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு நான் எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. பழனி : சபைத் தலைவர் அவர்களே, 1967-68-ஆம் ஆண்டுக்கான ஹரிஜன நலத் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சேலம் மாவட்டம் ஓமலூர் பகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நல்ல நிலைக்கு உயர்த்தத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பச்சணம்பட்டி என்கிற கிராமத்தில் யாருக்கும் மனை வழங்கப் படவில்லை. அதற்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நான் அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது தான். ஆகவே, இந்த அரசானது அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு மனை வழங்க உடனடியாக முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான ஓமலூர் தொகுதியில் புளியம்பட்டி என்னும் ஊரில் மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னால் தீப் பிடித்து எரிந்தது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் செய்து தரப்படவில்லை. எனவே அங்குள்ளவர்களுக்கு உடனடியாக மனைகள் கொடுத்து, வீடும் கட்டிக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், முன்னர் பாதிக்கப்பட்ட அருந்ததி தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிற்சாலைகள் கட்டிக் கொடுத்து வேலை வாய்ப்பளித்து ஆதரவு அளிக்குமாறு பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் என்னுடைய பகுதியில் விவசாய மக்களுக்கு வேண்டிய ஆதரவைக் கொடுத்து வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது பகுதியில் இருக்கும் தோலூர் கிராமத்தில் 5, 6 வருடமாக, வீட்டுமனை வழங்க காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 1¼ ஏக்கர் ஒதுக்கப் பட்டது. ஆனால் நிலக்காரர்கள் ஹைக்கோர்ட்டில் ஸ்டே வாங்கி எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க விடாமல் செய்கிறார்கள். இதற்கும் சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1967 ஜூலை 7]

* திரு. என். மருதாசலம் : கனம் இடைக்காலத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன இலாகா மானியக் கோரிக்கை மீது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் ஒரு ஹரிஜன் என்ற முறையில், இன்றைக்கு கோவில் நிலமாக இருந்தாலும், தனிப்பட்டவர்கள் நிலமாக இருந்தாலும் மற்ற எந்த நிலமாய் இருந்தாலும் சரி ஐந்து வருடகாலம் ஒருவர் அந்த நிலத்தில் நிரந்தரமாக குடி இருந்தால் அவர்களுகே அந்த நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில், இன்று ஒவ்வொரு பகுதியிலும் நூற்றுக்கணக்கான ஹரிஜனங்கள் வீட்டு வசதியின்றி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் டைரக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல்பேர் அவர்களிடமும் அமைச்சரவர்களிடமும் வீட்டு மனைக் கட்டு விண்ணப்பம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பரிசீலித்து உடனடியாக அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிக்கு ஏற்பாடுகள் செய்து தரவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில், ஹரிஜனப் பள்ளிகளில் ஹாஸ்டல்களில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உணவுக்காக என்று மாதம் அளிக்கப்படும் 18 ரூபாய் போதாது. அதை 20 அல்லது 23 என்று உயர்த்திக் கொடுத்தால் நல்லது என்றும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கென்று வழங்கப்படும் ஸ்காலர்ஷிப் பணம் வெகு நாள் கழித்து வழங்கப்படும் முறை இருப்பதனால் அதிலிருந்து புஸ்தகங்களோ மற்ற கரும்பலகையோ வாங்க முடிவது இல்லை. ஆகையால் இந்தப் பணத்தைக் காலாகாலத்தில் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இந்த சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் வீடு கட்டிக் கொள்ளவும் கிணறு வெட்டவும் ரூ. 1,500 கொடுக்கிறது. ஆனால் இதற்காக மானியக்காரரிடமும் கணக்கப் பிள்ளையிடமும் கையெழுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த தொகுதி எம்.எல்.ஏ. யிடம் கையெழுத்து வாங்கினால் மூன்று தவணைகளில் இப்போது கொடுக்கப்படும் பணம் இரண்டு தவணைகளில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கிராமங்களிலே ஹரிஜனங்கள் சரியான குடிதண்ணீர் வசதியின்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த மக்களுக்கும் சென்னையில் உள்ளது போலவே குடிதண்ணீர் வசதி ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காமாட்சிபுரம் என்ற ஊரில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் வசதி அளிக்காமல் சாதி இந்துக்கள் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். சாதி இந்துக்கள் சேந்தும் கிணற்றில் ஹரிஜனங்கள் குடங்களைக் கொண்டுபோய் வைத்தால் அவர்கள் மொண்டு ஊத்த அதை இவர்கள் உபயோகிக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு என்று சொந்தமாகக் கிணறு வெட்டிக் கொடுக்க, ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். மருதாசலம்]

[1967 ஜூலை 7]

ஜாதி வேற்றுமை இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் வெள்ளைக்கிணறு என்ற ஊரில் இருக்கும் 300 தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஆலயப் பிரவேசம் செய் வித்தார்கள். அப்படி இருந்தம்கூட இன்று அவர்களை பிராகாரத்தில் கூட போக விட மாட்டேன் என்கிறார்கள். அவர்கள் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டில் போய்ச் சொல்லியும்கூட போலீசார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

போத்தனூர் கிராமத்திலும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்து தரவேண்டும். போத்தனூர் போகும் வழியில் கரும்புகடை என்ற இடத்தில் ஏரிக் கரையில் தோல் பதனிடும் தொழிலாளர் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக் கும் ஏழை முஸ்லிம் சகோதரர்களுக்கும் கூட வீட்டு வசதிக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மாண்புமிகு சபைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்திற்கு எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜன நலத்துறையில் இன்று நம் மாநிலம் கண்டிருக்கும்படியான வளர்ச் சிக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இதுவரை எடுத்து வந்திருக்கும்படி யான பல நல்ல காரியங்கள் தான் காரணம் என்றால் மிகையாகாது. செய்ய வேண்டிய காரியங்களோடு ஒப்பிடுகையில் வேண்டுமானால் காங்கிரஸ் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டை சுமத் தக்கூடும். ஹரிஜனங்கள் விஷயத்திலும், பிற்பட்டவர்கள் விஷயத் திலும் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பெருவாரியான திட்டங்களைப் போட்டு வந்திருப்பது மட்டும் அல்ல, காரியத்திலும் நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது.

இன்றையதினம் இரண்டு விஷயத்தில் மனிதர்களிடம் உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்கிற பேதம் இல்லை என்றால் அதில் ஒன்று பிறப்பு, மற்றொன்று சாவு. இவை இரண்டுக்கும் இடையில் பொரு ளாதார அடிப்படையில்தான் உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்று கருதப்படுகிற நிலை வந்துவிடுகிறது. நம்முடைய தேசத்தில் நூதிருஷ்டவசமாக நூற்றுக்கு 25 பேர்கள் ஹரிஜனங்கள் இருக் கிறார்கள். அடுத்து 20 சதவிகிதம் பிற்போக்கு சமூகத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். (மாண்புமிகு திரு. சி. என் அண்ணாதுரை : பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லுங்கள்) பிற்படுத்தப் பட்ட வர்கள் இருக்கிறார்கள். 15 சதவிகிதம் மலைவாசியினர். இந்த நிலையில் நாம் ஹரிஜனங்களுக்காக எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம் என்றாலும் முக்கியமான காரியத்தைச் செய்யத் தவறிவிட்டோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மனிதன் இறந்த பிறகு கூட அவனைச் சமானமானவனாக்கருதி நடத்த முன் வராதது மிகவும் பாவகரமான விஷயம் என்பதை வேதனையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இறந்துபோனவனை சுடுவதற்கு சுடுகாடு

1967 ஜூலை 7] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கூட தனியாகவே, அல்லது மற்றவர்களுடன் சேர்ந்தோ இல்லை என்பது மனிதாபிமானத்தில் நாம் எவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறோம் என்பதைத்தான் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆகவே கல்வி போன்ற இதர எல்லா வசதிகள் அளிப்பதுடன் மயான வசதியை அவர்களுக்குத் தனியாகவோ, மற்றவர்களுடன் சேர்த்தோ செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனை வழங்கும் திட்டத்தைக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் படிப்படியாகத் திட்டமிட்ட முறையில் செய்துகொடுத்து வந்திருக்கிறது. இன்னும் கொடுக்கப் படவேண்டியவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். எங்களது ஆட்சியில் ஒரு பகுதி மானியமாகவும், ஒரு பகுதி கடனாகவும் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள பண உதவியும் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் அவர்களுடைய குடியிருப்புப் பிரச்சினைக்கு ஒரு பரிகாரம் காண வகுக்கப்பட்ட திட்டத்தை இந்தச் சர்க்கார் நிறைவேற்றி வைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றியாக வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மலைப்பிரதேசம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் இதுவரை நான் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. இது பற்றி குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் தாளவாடி பிரிக்கா என்று இருக்கிறது. போக்குவரத்து வசதி கூட இல்லாமல் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : ஒரு விளக்கம் தேவை. தேர்தல் சமயத்தில் தாளவாடி பிரிக்காவை மைசூருடன் சேர்ப்பதற்கு உறுதி அளிக்கிறேன் என்பதாகத் தாங்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் பேசினதாக எனக்கு செய்திகள் வந்தன. அது உண்மையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்தப் பிரச்சினையை நானே பின்னால் எடுத்துச் சொல்வதாக இருந்தேன். இப்பொழுது முதல் அமைச்சர் அவர்களே கேட்ட காரணத்தினால் இந்த இடத்திலேயே விளக்குகிறேன். தேர்தல் சமயத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும் சரி தங்களுக்கு வோட்டுப் போட்டால் அந்தப் பகுதியை மைசூருடன் இணைப்பதற்கு முயற்சிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதோடு இப்படிச் சேர்ப்பதற்கு திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் தான் எதிர்ப்பாக இருக்கிறார்கள் என்ற பிரச்சினையையும் கிளப்பிவிட்டார்கள். ஜனங்களுக்கு நான் சொல்வதில் ஒரு நம்பிக்கை உண்டாதலால் என்னிடத்தில் அதுபற்றி கேட்டார்கள். நான் அப்போது அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். அந்தப் பகுதி மைசூருடன் சேர்க்கப்படும் என்கிற வாக்குறுதி ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. “நீங்கள் உங்களுடைய நியாயத்தை எடுத்துச் சொன்னால் அதற்குக் குறுக்கே நான் நிற்கமாட்டேன்” என்பதாகத்தான் சொன்னேன்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1967 ஜூலை 7]

இன்றைக்கு மைசூர் பகுதியில் கொள்ளேகால் இருக்கிறது. அங்கே பெரும்பாலான தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தத் தாள வாடி பிரக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் இங்குள்ளவர்களின் தாய் மொழி கன்னடம். இங்குள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் கன்னடம் தான் சொல்லிக்கொடுக்கப் படுகிறது. அவர்களுக்கு இங்கே உத்தியோக வாய்ப்பு கிடையாது, தாளவாடியில் இருந்து பத்து மைலில் சாம் ராட் நகர்—மைசூரைச் சேர்ந்தது—இருக்கிறது. அப்புறம் 40 மைல் பாரஸ்ட். அங்கு இருக்கும்படியான நிலையக்கொண்டு அந்த மக்களுடைய கோரிக்கையைக் கவனித்தால் அது நியாயமான கோரிக்கை என்பது தெரியும். பாரஸ்டை எடுத்துக்கொண்டால் அதை ரெவின்யூ இலாக்காவில் சேர்ப்பதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. அங்கே முதலமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் வந்து பார்ப்பார்களானால் அந்தப் பகுதி எல்லா விஷயங்களிலும் பின்னடைந்து இருப்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அங்கே போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. இதைப்பற்றி நான் கடந்த 15 வருஷங்களாக ஆளுங்கட்சியோடு சண்டை போட்டுக் கொண்டே வந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் நான் எதைத் தெளிவுபடுத்தவேண்டுமென்று சொன்னேனோ அதைத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. தாளவாடிப் பகுதியை அவர்களுடைய பகுதியோடு சேர்த்துக்கொள்ளலாமா அல்லது தமிழ்நாட்டோடு வைத்துக்கொள்ளலாமா என்பதைப்பற்றி அவர்கள் சொல்லவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதற்குத்தான் காரணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். அவர்கள் வேறு பாஷை பேசுகின்றவர்கள். கன்னட பாஷை பேசுகின்றவர்கள் அங்கே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மைசூருடன் சேர்த்துவிடுவதுதான் நியாயமென்று எனக்குப் படுகிறது. மெஜாரிட்டி என்ன முடிவு எடுக்கிறார்களோ அதற்கு நான் கட்டுப்படவும் தயாராக இருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் அங்கேயுள்ள கொள்ளேகாலம் பகுதியில் பாதிக்கு மேலே தமிழ்நாட்டுக்கு வாக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் செல்வாக்கு இருக்கும்படியான நிலையிலே அவர்கள் இதைக் கவனிக்கலாம். கன்னடம் பேசுகின்றவர்கள் கன்னடத்துடன் சேருவதற்கு உரிமை இருக்குமானால் கொள்ளேகாலம் பகுதியிலே இருக்கின்ற தமிழ் பேசுகின்றவர்கள் தமிழ்நாட்டோடு சேருவதற்கும் உரிமை இருக்கிறது என்ற முறையிலே முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய எண்ணம். இது என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றிய ஹரிஜனங்கள் பிரச்சனை. இந்தப் பிரச்சனை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆவலோடு இருக்கிற பிரச்சனை எனவே சுமுகமாக இதைத் தீர்த்து வைத்தால் அங்கே இருக்கின்றவர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும், மலைவாசிகளுக்கும் நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொடுக்கலாம் என்ற முறையிலே தெரிவித்துக்கொண்டு வெட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரித்து நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1967 ஜூலை 7]

* மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த ஹரிஜன நலத்துறைக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மானியக் கோரிக்கையை வெட்டியும் ஒட்டியும் பல பேர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறவர்கள் இதற்கு முன்னாலே ஆளுங்கட்சியிலே இருந்தவர்கள் என்பதையாவரும் அறிவார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சிலேயிருந்து ஹரிஜன நலத்துறைக்காக விளக்கத்தைக் கொடுத்துத் தந்திருக்கிற புத்தகத்தையே குறைசொல்லி, அதிலே எந்தவிதமான மாறுதலும் இருக்கவில்லை, புத்தகம் கூட மாறுதல் இல்லாமல் இருக்கிறது, புரட்சியும் இல்லை, புதுமையும் இல்லை என்று ஆரம்பித்தார்கள். எதையெடுத்தாலும் புதுமையில்லை, புரட்சியில்லை என்று சொல்வதாலே அவர்கள் புதிய ஆட்சியை ஏதோ குறை சொல்வதாக நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஏமாற்றமே அடைவார்கள். இப்பொழுது புதுமையில்லை புரட்சியில்லை என்று சொன்னால் முன்னாலேயும் புதுமையில்லை புரட்சியில்லை என்பதைத்தான் அவர்கள் சொல்வது எடுத்துக்காட்டுகிறது. இப்பொழுது புதுமை இருக்கிறது என்பதை, கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புத்தகத்திலே இருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். அட்டைப் படத்தைப் பார்த்துவிட்டு, அட்டைப்படம் கூட மாறவில்லை, பக்கங்களும் மாறவில்லை. முன்பு 36 பக்கங்கள்தான் இருந்தன. இப்பொழுதும் 36 பக்கங்கள்தான் இருக்கின்றன. என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அட்டைப் படத்தை மாத்திரம் பார்த்தவர்கள் கொஞ்சம் புத்தகத்தையும் புரட்டிப் பார்த்திருப்பார்களானால் எவ்வளவு புதுமைகள் இருக்கின்றன என்பதைப் புரிந்துகொண்டு இருப்பார்கள். அட்டைப் படத்திலேகூட பல மாறுதல்கள் இருக்கின்றன. பழைய படத்திலே ஆலயத்திற்குக் கீழே ஆலயத்திற்குச் செல்பவர்கள் படம் இருக்கும்; இப்பொழுது ஆலயத்திற்குக் கீழே பட்டதாரிகள், ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள், டாக்டர்கள், எஞ்சினியர்கள் படம் இருக்கிறது, இந்த கல்வி எந்த அளவுக்கு உயரும் என்பதைக் காட்டக்கூடிய அளவிலே படத்திலேகூட மாறுதல் செய்திருக்கிறோம். படத்தைப் பார்த்தவர்கள் சரியாகக்கூட அதைப் பார்க்கவில்லை. இப்படி பார்கின்றவர்கள் சரியாகக்கூட பார்க்காமல் ஏதோ பேச வேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு உறுப்பினர் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு ஆண்டுக்கு இரண்டு முறை சீருடைகள் வழங்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்த்தால் அதிலே பின்னாலே, ஆண்டுக்கு இரண்டு முறைகள், பொங்கலுக்கும், தீபாவளிக்குமாக இரண்டு முறைகள் சீருடைகள் வழங்க இருக்கிறோம் என்று இருக்கிறது. இன்னொரு உறுப்பினர் பேசுகின்ற பொழுது டிபூட்டர்கள், சிற்றூசியர்கள் கல்வி முன்னேற்றத்தை அதிகப்படுத்துவதற்காக ஹாஸ்டலிலே வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இந்த விளக்க உரையில் இதைப்பற்றி தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாணுக்கர்களின் கல்வித்தரம் போதிய அளவுக்கு இராது

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து] [1967 ஜூலை 7]

பிற மாணவர் இல்லங்களிலும் சிற்றூசிரியர்களை நியமிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது, பருதிநேர சிற்றூசிரியர்களை நியமிக்க 1967-68 திருத்திய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் நிதி ஒதுக்கங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அரிசனங்களுக்கு 0.81 லட்ச ரூபாய்; பழங்குடி மக்களுக்கு 0.05 லட்ச ரூபாய்; பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினருக்கு 0.66 லட்ச ரூபாய்; ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு 0.01 லட்ச ரூபாய் என்ற அளவிலே பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக டியூட்டர்களை, சிற்றூசிரியர்களை வைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதிலே 30 பேர்கள் டியூட்டர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள், மேலும் பலர் நில ஆர்ஜிதத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்—தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர்—சொன்னார்கள், நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு இரண்டு லட்ச ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று. அறிக்கையைச் சரியாகக் கவனித்துப் படித்துப் பார்ப்பார்களானால் தெரியும், பிள்ளைக்கு திட்டமிட்டு 3 லட்சமும் சாதாரண முறையிலே 1 லட்சத்து 17 ஆயிரத்து 600 ரூபாயும் ஆக மொத்தம் இதற்காக 4 லட்சத்து 17 ஆயிரத்து 600 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த முறையைவிட எல்லாவற்றிலும் இந்த முறை அரசு அதிகக் கவனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது; போதிய மாறுதலும் அதிகமான முன்னேற்றமும் ஏற்படுத்த இந்த அரசு முயற்சித்திருக்கிறது என்ற அக்கறையைக் காட்டுகிற வகையிலே எல்லாவகையிலும் இந்த அரசு கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. விளக்கவுரையைச் சரியாகப் படிக்காத காரணத்தால் தான் அப்படிப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வேறு ஒரு உறுப்பினர் கூறினார்கள், கோயில் நிலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்துதர வேண்டும்; அவர்கள் உழுது பயிரிடுவதற்கும், வீடுகள் கட்டுவதற்கும் நிலம் தேவை என்று சொன்னார்கள். தனிப்பட்டவருக்கு எப்படிச் சொத்துரிமை இருக்கிறதோ, அதுபோன்ற வகையில்தான் கோயில்களில் குடிக்கொண்டிருக்கின்ற தெய்வங்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அந்த நிலத்தை யாரும் பட்டாச் செய்துகொள்ள முடியாது. தனிப்பட்டவர்கள் நிலத்தைக்கூட பட்டா செய்து கொடுக்க வழியிருக்கிறது அரசாங்கத்திற்கு. ஆனால் கோயில் நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில் சட்டத்தில் வழியில்லை. சட்டத்தைத் திருத்தினால் அப்படிச் செய்யலாம். அதே போல ரோடுகள் போடவேண்டும், வேறு பல காரியங்களைச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கோயில் நிலங்களில் உழுது பயிரிடுவதற்கோ, வீடுகளைப் பட்டா சொந்தமாக செய்துகொள்வதற்கோ முடியாத நிலையிலே சர்க்கார் இருக்கிறது. திண்டாமையின் கொடுமைகளைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட புகார்கள் இதுவரையில் எனக்கு வரவில்லை. ஒரு சில புகார்கள் சொல்லப்பட்டன. அவை இங்கே சொல்லப்படவில்லை யென்றாலும் அவற்றைக்குறித்து போலீஸ் இலாகா மூலமாக

1967 ஜூலை 7] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். திட்டாரமை ஒழிப்புச் சட்டத்தைத் தீவிரமாக ஆக்க சர்க்கார் முன்வந்திருப்பதை ஒவ்வொருவரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கலப்புத் திருமணத்திற்குப் பரிசுகள் தரப்படுவது மாத்திரம் போதாது; அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வும், வேறு பல பொருளாதாரச் சலுகைகளும் தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சரியாக பதில் தந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய கல்விக்காகவும் வேறு பல பொருளாதாரச் முன்னேற்றங்களுக்காகவும் அரசாங்கம் நல்ல முறையில் உதவி செய்வதால்தான் பல பேர்கள் தாங்களும் தங்களைச் சேர்ந்த சமூகமும் அந்தப் பட்டியலிலே இடம்பெற வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

கீழ்சாதி என்று ஒதுக்கி வைக்கிறார்கள், கீழ்சாதி என்று கேவலமாக நினைக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் சில சலுகைகளைக் கொடுக்கும்போது தயங்காமல் முன் வந்து எங்களைப் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அவர்களே வந்து கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். உயர்ந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட தவறான முறையில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறிக் கொண்டு சலுகைகளைப் பெற முன் வருகிறார்கள். இன்றைக்குத் தங்கப் பதக்கம் பரிசு கொடுப்பது என்பது கலப்புத் திருமணத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கும், சாதி உணர்ச்சியை ஒழிப்பதற்குந்தான். இன்றைக்கு அரிசனங்களுக்கு என்று தனியாகப் பள்ளிகள், ஹாஸ்டல்கள் இருக்கக்கூடாது; அந்தப் பள்ளிகளில் முற்படுத்தப் பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இடம் பெறுதல் வேண்டும்; தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக விடு கட்டிக் கொடுக்கும்போது அதே பகுதியில் 10 சதவிகிதம் அளவுக்காவது முற்போக்கு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் இடம் பெறுதல் வேண்டுமென்ற கருத்துக்கள் இருந்து வருகின்றன. அந்த முறையில் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு முற்போக்கு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் ஏழைகளாக இருப்பவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுப்பதற்கும் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆலயப் பிரவேசம் பற்றிச் சட்டங்கள் இருக்கின்றனவே தவிர, பல இடங்களில் சரியான வகையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று பல கனம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட சட்டங்களையெல்லாம் கடுமையாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசின் கொள்கை. அரிசன மக்களும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் அதிகப்படியான அளவுக்குத் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்குரிய வகையில் மானியங்கள் தந்து அவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். பல தொழில்களில் அவர்களே பங்கு பெற்று நடத்துவதற்கான வழிவகைகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காகப் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கி இருப்பதிலிருந்தே கனம் உறுப்பினர்கள் இதை உணர்வார்கள்.

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து] [1967 ஜூலை 7]

உத்தியோகத் துறையில் இவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 16 சதவிகிதம் பூர்த்தி செய்யப்படுவதில்லை என்ற கருத்தைப் பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். முனிசிபாலிடி மூலமாகவும், கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும் 16 சதவிகிதம் பதவிகளை அவர்களுக்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்ற சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், போதுமான வர்கள் வருவதில்லை என்ற காரணம் சொல்லப்படுகிறது. இன்று அதிகப்படியாகப் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இது பற்றி அதிகாரிகளைக் கலந்து ஆலோசித்த பிறகு 16 சதவிகிதத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் அதிகமாகவே இருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அகவே, அந்த 16 சதவிகிதம் பூர்த்தி செய்யப்படும் என்று இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கோயில்களில் அரிசனங்கள் டிராஸ்டிகளாக நியமிக்கப்பட வேண்டும், ஏரியாக் கமிட்டிகளில் இடம் பெறவேண்டும் என்று திரு. கே. பி. எஸ். மணி அவர்கள் கூறினார்கள். நான் ஆரம்பத் திலே கூறியதுபோல் எல்லாவற்றுக்கும் சட்டம் இருக்கிறது. டிராஸ்டிகளாக நியமிக்கப் படுவதற்குச் சில தகுதிகளை வரையறுத் திருக்கிறார்கள். அந்தத் தகுதிகள் இருக்குமானால் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் டிராஸ்டிகளாகவோ, ஏரியா கமிட்டியிலோ இடம் பெறமுடியும். இதற்கு முன்பு மனமாச்சரி யத்தின் காரணமாக இந்தக் காரியங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற அரசு முற்போக் காக இருக்கும் காரணத்தால் இந்தக் குறைபாடுகள் எல்லாம் நீக்கப்படும் என்ற உறுதியை இந்த மன்றத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் பேக் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். டிராஸ்டிம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகையில் பெருஞ்சாதாரத் துறையிலும் மற்ற நிலைகளிலும் தாழ்த்த நிலையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தச் சமுதாயத்தைத் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். எற்கனவே, டிராஸ்டிம் சமுதாயத்தில் லப்பை என்ற பிரிவினர் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவுபடுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுக்கோட்டை சட்டமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு விஜய ரகுநாத தொண்டைமான் அவர்கள் அங்கிருக்கின்ற மிகப் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களிலே 2 பேர்தான் ஐ.ஏ.எஸ். ஆக இருக்கிறார்கள், அந்த எண்ணிக்கையை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்திய நிர்வாகப் பணி, இந்திய போலீஸ் பணி (ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்.) ஆகியவற்றுக்கு அரிசன மாணவர்களுக்கும், பழங்குடி மாணவர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுப்பதற்காக 1966-67-ல் பயிற்சி நிலையம் துவக்கப்பட்டது.

1967 ஜூலை 7] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணி முத்து]

அதிலே 60 மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப் பட்டது. 1967-68-ஆம் அது தொடர்ந்து செயல்படும். அதிலே தற்போது பயிற்சி பெற்று வருகிற 42 மாணவர்களிலே நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த 12 மாணவர்கள் பயிலுவின்றனர். இதற்காக 1967-68 திருத்திய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 1.07 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் இத்திட்டத்திற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து 100 சதவிகிதம் உதவி கிடைக்கும். ஆகவே, அதிலே சேர்ந்து பயிற்சி பெற விரும்புகிறவர்கள் வருகிற ஆண்டில் சேர்ந்து பயிற்சி பெற்று அதன் மூலம் அந்த உயர்ந்த பதவிக்கு வாழ்வுடையும். அவைகளுக்கெல்லாம் இந்தச் சர்க்காரில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விளக்க வரையில் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

விடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது, மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பது, குடிதண்ணீர் வசதிசெய்து கொடுப்பது ஆகியவற்றிலே இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். இவைகளுக்காக ரோடு மானியமாக பஞ்சாயத்துக்களுக்கு 15 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதம் என்ற வகையில் கொடுக்கப்படுகிறது. விடு கட்டுவது, ரோடு வசதிகள் செய்வது ஆகியவற்றுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற இந்த சதவிகிதத்தைத் தவிர, மின்சார வசதிக்காக 3 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் பஞ்சாயத்துக்கள் அந்த மக்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் வரி வசூல் செய்கின்றன. ஆகவே, எல்லா மக்களுக்கும் நன்மை செய்யக் கூடிய பஞ்சாயத்து அந்த மக்களுக்கும் நன்மை செய்யக்கூடமைப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் குடிதண்ணீர் வசதி, ரோடு வசதி ஆகியவற்றுக்காக அரசின நல இலாகாவிலிருந்து 15 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதம் என்று உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை உறுப்பினர்களுக்கு நினைவுபடுத்தக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிக உருக்கமாகப் பேசினார்கள். 'செத்துவிட்ட பிறகும் சுடுகாட்டில் கூட இடம் கிடைக்க முடியாத நிலை இருக்கிறதே' என்று உருக்கமாகப் பேசினார்கள். கண் கெட்ட பிறகு சூரிய நமஸ்காரம் என்பதுபோல் இவ்வளவு ஆண்டுகளாக இருந்தவர்கள் அதைச் செய்யவில்லை. அப்போது அவர்களுக்கு அக்கறையோ, கனிவோ, நல்லெண்ணமோ இருந்திருக்குமானால் இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இந்த நிலையில் இருக்கமாட்டார்கள். சுடுகாடே கிடையாது, சுடுகாட்டிற்குச் செல்லப் பாதைகள் இல்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த அரசு நிச்சயமாக சுடுகாட்டிற்குப் பாதை காட்டாது. செத்த பிறகு கொண்டு போவதற்குத் தான் அவர்களுக்குப் பாதை காட்டும். நிச்சயமாக அப்பேர்ப்பட்ட நன்மைகளை எல்லாம் இந்த அரசு செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணி முத்து] [1967 ஜூலை 7]

தனிப்பட்ட முறையில் பல புகார்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. திட்டங்கள் சரிவர நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றும், அதில் பலதடைகள், தாமதங்கள் எல்லாம் இருப்பதாகவும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டதை நான் பரிபூர்ணமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். இவை இன்று நேற்றல்ல, பல ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. விரைவில் அந்தத் தாமதங்களை, குறைகளை நீக்க இந்த அரசு முன்வரும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை உங்கள் முன்னால் வைத்திருக்கிறேன், வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுத்திருக்கும் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்களை அவைகளை திரும்பப் பெறுமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக்கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜயராஜ் : இரண்டு லட்சம் என்று சொன்னது சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டதுதானே தவிர இந்த ஆண்டுக்கல்ல. 1966-67-க்கு மதிய உணவிற்காக அரசாங்கத்தால் ஒதுக்கப்பட்டது எவ்வளவு? இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டது எவ்வளவு?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புத்தகத்தில் இந்த விவரம் காணப்படுமானால், அமைச்சர் அவர்கள் அப்புத்தகத்தில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் போதும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : 1967-68-ன் குறிப்பு இங்கிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மொத்த மதிப்பீட்டின்படி இரண்டு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தியின் வெட்டுத்தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது

ஏனைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் உள்ள கேள்வி :—

“கோரிக்கை எண் XXV ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் 6,57,25,300 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைந்தன. நாளை அரசின் அலுவலகங்களுக்கு விடுமுறை. ஆனால், அரசின் தலைமைச் செயலகத்திற்கும் இந்தப் பேரவைக்கும் விடுமுறை மிடையாது. நாளை காலை 9 மணி அளவில் வழக்கம் போல் பேரவை கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.